PARTEA a III-a

De la doi la trei ani

Introducere

Copilul de doi ani are nevoie de multă acțiune. Este mai curios și mai activ, pentru că este mult mai conștient de lumea care îl înconjoară. Mărimile, culorile și formele au deja înțelesuri pentru el și este încântat să își folosească cunoștințele pentru a-și îmbogăți experiența.

Vorbește mai bine și poate chiar să recite poezii scurte, rime și să interpreteze unele cântecele. Vocabularul său s-a mărit, participă mai des la conversație și este în stare să își amintească o înșiruire de evenimente. Unii copii de această vârstă pot avea tendința să se bâlbâie pentru că gândesc mai repede decât pot să vorbească. Copilul va fi avantajat dacă îl veți asculta cu răbdare atunci când se străduiește să se exprime singur.

Copilul se va distra mâzgălind în sus și în jos cu orice instrument i se dă: un creion obișnuit, un creion cerat sau o carioca. Mâzgăliturile în sus și în jos vor evolua în curând în trăsături de condei dus-întors și circulare. Este începutul expresiei artistice și creative a copilului. Este nevoie de multe laude și încurajare, pentru că el își exprimă acum „viziunea“ sa asupra mediului care îl înconjoară. Critica la această vârstă poate avea un efect negativ asupra libertății de creație a copilului.

Cei mai mulți copii de această vârstă preferă activitățile în care sunt implicați mușchii mari, ca alergatul, săritul, lovitul, dansul, pedalatul, împinsul, trasul, aruncarea mingii și participarea la jocuri simple. Dorința puternică pentru activități motorii este prezentă deoarece copilul și-a dezvoltat o coordonare motorie mai bună. Activitățile fine și grosiere ar trebui să fie încurajate pentru a asigura rafinamentul coordonării în ambele domenii.

Diferențele de mărime sunt vizibile pentru un copil de doi ani. Poate identifica membrii unei familii și își dă seama că sunt mai mari decât el pentru că a devenit mult mai conștient de el însuși. Poate chiar să își cunoască numele, vârsta și sexul.

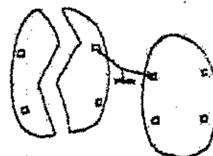
Poveștile reale și fantastice îl interesează foarte mult, în special poveștile cu animale. Perioada de interes nu este prea îndelungată, dar poate asculta atent povești scurte și rime. Imită multe cuvinte și sunete pe care le aude. Se poate preface că este în lumea sa supranaturală. Aceasta este una dintre nevoile copilului, aceea de a-și exterioriza sentimentele și de a le adapta la lumea reală.

Notă: Autorul și editura care publică nu sunt responsabile pentru rănirea sau moartea provocate de utilizarea greșită a materialelor sau a recomandărilor. În activitățile cu copiii, materialele trebuie alese cu grijă pentru a nu periclita sănătatea și siguranța copilului; supravegherea din partea adultului este esențială.

Doi ani - Săptămâna 1

Humpty - Dumpty*

Folosiți două bucăți de carton alb de aproximativ 25 x 30 cm. Desenați și decupați două ovaluri mari. Desenați o linie pe mijlocul fiecărui oval cu o carioca neagră. De asemenea, folosiți carioca pentru a adăuga doi ochi, două puncte pentru nas și o gură zâmbăreață în jumătatea de sus a unuia dintre ovaluri.

Colorați ovalul de jos cu o culoare strălucitoare. Decupați ovalul din față în jumătate, de sus în jos, astfel încât să semene cu un ou spart. Decupați patru bucăți mici de arici și lipiți-le în partea de sus și de jos a spatelui. Două bucăți vor fi în stânga și două în dreapta. Lipiți bucățile de arici pe partea din spate (dos), astfel încât atunci când fața și dosul sunt potrivite împreună, să fie încheiate cu ajutorul ariciului. În acest fel, Humpty Dumpty poate fi reunit după ce a fost spart. Pot fi adăugate fâșii de hârtie pentru brațe și picioare, dacă vreți. Totuși, copilul va mânui mai ușor puzzle-ul dacă nu va avea brațe și picioare.

Citiți-i copilului următoarea rimă:

„Humpty Dumpty era sus pe-o arcadă
Când spre pământ a-nceput să cadă.
Nici chiar cei care erau lângă rege
Din el nimic nu au putut alege“

După ce i-ați citit rima de mai multe ori copilului, arătați-i Humpty Dumpty din carton. Arătați-i fața și dosul lui Humpty Dumpty. Subliniați cuvintele utilizând o inflexiune potrivită a vocii. Spuneți-i copilului că toate lucrurile au o față și un spate. Rugați-l să găsească fața și spatele altcuiva în afara lui Humpty Dumpty. Copilul își va da seama, poate, că are și el o față și un spate. Dacă nu a descoperit singur, arătați-i acest lucru dumneavoastră. Continuați să căutați alte lucruri și să le descoperiți împreună fața și spatele.

Lăsați copilul să cerceteze Humpty Dumpty-ul pe care l-ați confecționat. După o scurtă perioadă de timp, arătați-i cum să se joace cu Humpty Dumpty, dacă nu a descoperit singur.

Repetați rima și arătați-i copilului cum să-l pună pe Humpty Dumpty la loc. Încurajați-l să spună rima împreună cu dumneavoastră. Repetați activitatea de mai multe ori, până când copilul poate să-l „spargă“ pe Humpty Dumpty și apoi să-l pună la loc singur. Ca o extensie a acestei activități, lăsați copilul să se prefacă în Humpty Dumpty. Copilul poate sta pe o pernă care reprezintă arcada. În timp ce recită

**Humpty Dumpty* este personajul în formă de ou al unei binecunoscute rime engleze pentru copii și al cărții lui Lewis Carroll, *Prin oglindă* (n.trad.).

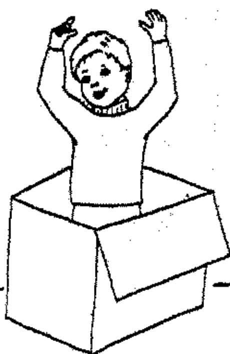
poezioara, copilul se preface că a căzut de pe zid exact în momentul în care spune cuvintele „a-nceput să cadă".

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea rimelor;*
- *conștientizarea noțiunilor „față" și „spate";*
- *conștientizarea faptului că, atunci când ceva se strică, poate fi reparat;*
- *libertatea de a dramatiza.*

Doi ani - Săptămâna 2

Jack din cutie (Jack in the box*)

Faceți rost de o cutie care este destul de mare pentru ca în ea să încapă copilul în poziție stând sau ghemuit. Dacă partea de sus este formată din două bucăți, lipiți-le pentru a forma un singur capac. Decupați trei dintre marginile capacului cu un cutter sau un cuțit ascuțit, astfel încât capacul să se deschidă ușor.

Arătați-i copilului cum se „deschide" și se „închide" capacul cutiei. Discutați ce înseamnă cuvintele „deschis" și „închis" Aceste concepte au fost introduse la vârsta de un an, activitatea din Săptămâna 51.

Ghemuiți-vă, puneți-vă mâinile pe cap și rugați-l pe copil să facă la fel. Copilul se va preface că este în cutie cu capacul închis. Spuneți-i: „Prefă-te că te cheamă Jack".

Spuneți următoarea rimă cu gesturi și rugați-l să asculte și să sară din poziția ghemuit atunci când aude că spuneți cuvântul „hop!".

„Jack din cutie tace chitic.
Nici o suflare ori rază de soare.
Ce întuneric, nu se vede nimic!
Deschide capacul și afară, hop, sare".

Repetați această mișcare de mai multe ori. Apoi invitați copilul să se cațere în cutie. Spuneți-i că veți închide capacul și înăuntru se va face întuneric, până când el va deschide capacul. Amintiți-i să asculte și să sară în sus atunci când aude cuvântul „hop!". Repetați rima cu gesturi. Dacă pare că se distrează, continuați până când copilul se plictisește. Mai târziu, poate fi lăsat să interpreteze poezia independent și se va amuza copios atunci când va țâșni „hop" din cutie.

---

* *Jack in the box* este o jucărie care constă într-o cutie din care, atunci când i se deschide capacul, sare un personaj nostim aflat pe un arc. În traducere, am păstrat prenumele englezesc Jack. (n. trad.).

Altă dată, introduceți, cu gesturi, cântecul „Nevăstuica, hop, pleacă". Invitați copilul să meargă în jurul a ceva ce vă prefaceți că este o sticlă cu oțet. În timp ce dumneavoastră și copilul pășiți în jurul sticlei cu oțet, spuneți sau cântați următorul cântec cu gesturi:

«Nevăstuica fugărită de maimuță,
Ce credea că totu-i o joacă,
În jurul sticlei de oțet,
Zice „hop"și apoi pleacă».

La cuvântul „hop" bateți din palme. Ajutați-l pe micuț să își dea seama că trebuie să asculte cuvântul „hop!" și de asemenea să bată din palme împreună cu dumneavoastră.

Pentru îmbogățirea ulterioară a activității, arătați-i copilului o imagine cu o maimuță și o nevăstuică. Spuneți-i copilului că sunt animale cu blană, pe lângă alte amănunte care credeți că îl vor interesa. De exemplu, că au doi ochi, un nas, două urechi, patru picioare, o coadă, ca și alte trăsături și obiceiuri.

Această activitate dezvoltă:

- *ascultarea și reacția la un semnal;*
- *o percepție mai bună a noțiunilor „deschis"și „închis";*
- *ascultarea unei secvențe de acțiuni dintr-o poezie cu gesturi;*
- *memorarea rimelor;*
- *abilitatea motorie grosieră;*
- *independența și încrederea în sine.*

Doi ani - Săptămâna 3

Partea de sus și partea de jos

Faceți rost de o cutie de pantofi și de două obiecte familiare copilului, o jucărie, o morișcă, un mosor sau un cub. Intoarceți cutia de pantofi pe una dintre laturile sale lungi. Arătați-i copilului care este partea de sus și care este partea de jos a cutiei. Acestea vor reprezenta rafturile de sus și de jos.

Spuneți-i copilului să pună unul dintre micile obiecte pe raftul de sus. Asigurați-vă că denumiți bine obiectul. Explicați-i copilului să ia același obiect și să-l pună pe raftul de jos. Reorientați copilul dacă este nevoie. Repetați această activitate folosind alte obiecte mici. Continuați să folosiți două obiecte al căror loc îl schimbați de pe raftul de sus pe cel de jos și invers.

Pentru această activitate sunt necesare numai două obiecte odată. Această activitate implică două etape: ascultarea numelui obiectului și plasarea sa corectă. Prea multe obiecte vor dezorienta și frustra copilul. Diversificarea obiectelor două câte două va îmbogăți experiențele copilului cu noțiunile „partea de sus" și „partea de jos".

Din timp în timp, arătați-i copilului în casă rafturi de sus și de jos sau rugați-l să vă arate care raft este „sus" și care „jos", în timp ce dumneavoastră îl indicați sau îl atingeți.

Această activitate dezvoltă:

- *percepția noțiunilor de „sus" și „jos";*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *sensibilitatea tactilă la mânuirea diferitelor obiecte;*
- *abilitatea de a asculta.*

Doi ani - Săptămâna 4

Mare și mic

Faceți o porție de aluat. Pentru aceasta, amestecați o ceașcă de făină, o lingură de ulei, o ceașcă de apă, 1/2 ceașcă de sare, 2 lingurițe de smântână și colorant alimentar. Coaceți la foc potrivit până când amestecul formează un bulgăre. Frământați-l până devine neted. Acest amestec va fi păstrat un timp nelimitat într-o pungă de plastic sau într-o cutie închisă.

Folosiți o tavă veche sau o față de masă individuală de plastic, tapetați cu hârtie cerată suprafața de lucru sau utilizați o bucată de carton învelită cu hârtie lucioasă. Puneți aluatul pe suprafața de lucru și folosiți-vă ambele mâini pentru a-i arăta copilului cum să lovească, să preseze și să tragă aluatul. Lăsați copilul să pipăie, să bată, să preseze, să tragă și să cerceteze aluatul.

Luați o bucată lungă de aluat și faceți un cerc unind cele două capete ale bucății. Încurajați copilul să facă și el un cerc. Spuneți-i că această formă se numește cerc. Încurajați copilul să facă un alt cerc. Dacă înainte a făcut un cerc mare, spuneți-i acum să facă unul mic. Dacă a făcut un cerc mic, spuneți-i acum să facă un cerc mai mare. Subliniați-i cuvintele „mare" și „mic" pentru a vă asigura că a înțeles cele două noțiuni.

Mai rulați o bucată de aluat și faceți acum un pătrat. Arătați-i copilului că pătratul nu este format din linii curbe. Are colțuri. Îi puteți arăta cum un cerc de aluat poate fi ciupit în patru puncte echidistante pentru a forma un pătrat. Încurajați-l în explorarea aluatului din timp în timp și recapitulați noțiunile „mare" și „mic" folosind aluatul. Pot fi utilizate și alte materiale pentru a sublinia conceptele „mare" și „mic" „cerc" și „pătrat".

Ca o prelungire a acestei activități, copilul se poate amuza jucând jocul „Observ". Copilul poate „observa" ceva „mare", ceva „mic" sau, altă dată, poate „observa" ceva care este un „cerc" sau un „pătrat". Aceste lucruri pot fi găsite în casă, afară, într-un magazin sau oriunde în altă parte.

Copilul poate, de asemenea, să se distreze dacă îi faceți un cerc mare, întinzând ambele mâini deasupra capului și un cerc mic cu degetul mare și cu arătătorul unei singure mâini. Îi puteți spune să le facă singur cu mânuțele lui.

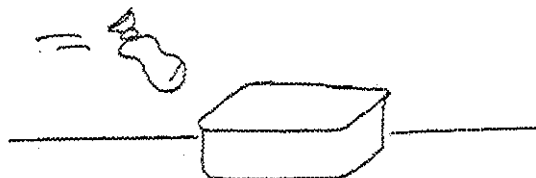
Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea ochi - mână;*

- *conștientizarea noțiunilor „cerc" și „pătrat";*
- *o conștientizare mai bună a conceptelor „mare" și „mic";*
- *explorarea liberă pentru a crea forme din aluat;*
- *independența și încrederea în sine;*
- *dezvoltarea simțului pipăitului în jocul cu aluatul.*

Doi ani - Săptămâna 5

Aruncă în cutie!

Faceți rost de o minge dintr-un ciorap, o pungă cu biluțe sau un ghem de sfoară și o conservă mare goală. Puneți conserva aproape de copil. Arătați-i copilului cum să arunce mingea sau punga cu biluțe în conservă. Încurajați-l să folosească o mână, dar încuviințați și dacă aruncă apucând sub mână sau cu vârful mâinii. Insistența asupra corectitudinii aruncării la această vârstă poate dezorienta și frustra copilul. Copilul poate prefera chiar să arunce cu ambele mâini. Scopul este să ochească ținta cu mingea sau punga cu biluțe.

Este o activitate simplă și ar trebui să-l atragă pe copil. Totuși, explicați-i că trebuie să ochească în cutie, și nu spre mobile, lămpi sau mese.

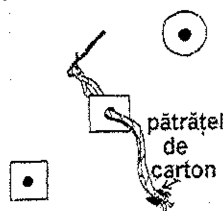
Când copilul și-a câștigat siguranța de sine la aruncatul mingii la distanță mică, mutați conserva mai departe de copil. Va fi o provocare pentru el și își va mări abilitatea și încrederea în sine.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea ochi - mână;*
- *coordonarea motorie grosieră;*
- *interesul față de un joc;*
- *îndeplinirea comenzilor;*
- *o conștientizare mai bună a relației dintre distanță și timp, adică raportul între momentul în care mingea este aruncată și cel în care se oprește.*

Doi ani - Săptămâna 6

Să facem un colier!

Folosiți mai multe bucăți de hârtie de construit și decupați-le în zece cercuri și zece pătrate, care sunt de aproximativ 5 cm mărime. Perforați o gaură în fiecare cerc și pătrat. Folosiți un curățător de pipă îndoit și răsucit sau o agrafă de hârtie pentru a improviza un ac. Treceți o bucată

de sfoară de aproximativ 90 cm lungime prin acul astfel confecționat. Uniți cele două capete ale sforii și legați un pătrățel de carton pentru a acționa ca un nod. Dacă faceți doar un singur nod la cele două capete ale sforii, bucățile de cercuri și pătrate vor aluneca afară.

Arătați-i copilului cum să treacă sfoara prin găurile din cercuri și pătrate. Deoarece copilul este prea mic pentru a-i explica ce înseamnă un model format din cercuri și pătrate, lăsați-l să înșire cercurile și pătratele în orice ordine. Copilul trebuie încurajat să termine această activitate, chiar dacă nu o va completa în aceeași zi. Pot fi înșirate doar câteva forme odată, în funcție de interesul copilului. Atunci când copilul a completat colierul, îndepărtați pătrățelul de carton și legați cele două capete împreună. Va obține un colier pe care poate să-l poarte. Admirați colierul în timp ce i-l puneți în jurul gâtului. Invitați-l să vă spună care dintre forme sunt „cercuri" și care sunt „pătrate". Culorile utilizate pentru colier pot fi de, asemenea, identificate.

Dacă l-a amuzat, copilul mai poate face un colier pentru alți membri ai familiei. Pot fi utilizate cercuri și pătrate de culori diferite pentru varietate și mărirea interesului.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea ochi - mână;*
- *conștientizarea existenței diferitelor culori;*
- *conștientizarea faptului că un lucru început trebuie terminat;*
- *o conștientizare mai bună a noțiunilor „cerc" și „pătrat";*
- *prețuirea unui lucru făcut de mână;*
- *încrederea în sine.*

Doi ani - Săptămâna 7

Plimbă-te în cutii!

Faceți rost de două cutii de pantofi care să se potrivească pe picioarele copilului. Stabiliți o linie de sosire alegând o mobilă, un obiect sau lipind o bucată de bandă adezivă pe podea drept limită.

Copilului i se va explica să pună fiecare picior într-una din cele două cutii. Spuneți-i copilului să meargă spre linia de sosire făcând să alunece cutiile înainte, în timp ce merge. Arătați-i copilului ce vreți să spuneți dacă pare că nu înțelege. Incurajați-l să meargă spre linia de sosire și să se întoarcă la locul de plecare.

Puneți sau fredonați „Valsul patinatorilor",dacă aveți discul sau știți cântecul, sau un alt cântec în ritm de vals. Pe măsură ce copilul se va mișca în cutiile glisante, se va distra din ce în ce mai mult dacă există și o melodie de acompaniament pentru a face activitatea mai interesantă. Își poate închipui că patinează pe gheața unui lac înghețat. Copilul se poate amuza, de asemenea, alunecând în cutii, în timp ce merge prin casă, cu condiția să nu fie periculos.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea faptului că un lucru trebuie dus la bun sfârșit (linia de sosire);*
- *coordonarea motorie grosieră;*
- *o conștientizare mai bună a faptului că poate face ceva diferit cu picioarele;*
- *conștientizarea lateralității stânga - dreapta;*
- *independența și încrederea în sine.*

Doi ani - Săptămâna 8

Numele meu

Învățați-l să spună această rimă ca pe o poezie ritmată:

„Mă cheamă (numele copilului),
Doi ani împlinesc,
Sunt fetiță (băiat)
Și te iubesc".

În timp ce exersați poezioara ritmată, ridicați două degete atunci când spune: „Doi ani împlinesc". Când spune: „Și te iubesc", îmbrățișați copilul.

Dacă se codește să spună rima, repetați poezioara ritmată și faceți o pauză înaintea ultimului cuvânt din fiecare vers. Încurajați copilul să asculte și „să completeze" cuvintele care lipsesc.

După ce exersați de mai multe ori rima, spuneți-i copilului că vă duceți să căutați imagini pentru două lucruri. Ridicați din nou două degete și rugați copilul să le numere. Numărați: 1 - 2. Folosiți două degete ale copilului și numărați: 1 - 2.

Stați jos împreună cu copilul, uitați-vă într-o carte și numărați obiectele din pozele pe care le vedeți în carte. Evitați numărătoarea mai mare de doi, deoarece urmărim ideea de a preda conceptul numărului doi.

Copilul poate, de asemenea, să se distreze aranjând cuburi, jucării, cărți, nasturi, pietre, scoici, chei sau alte obiecte asemănătoare în seturi de câte „două". Este un scop simplu, dar importanța activității este deosebită.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea numelui, a sexului și a vârstei copilului;*
- *conștientizarea conceptului numărului „doi";*
- *o conștientizare mai bună a cuvintelor rimate „împlinesc" și „iubesc";*
- *interesul de a reține o rimă.*

Doi ani - Săptămâna 9

Ce culoare port?

Priviți hainele copilului și arătați o anumită culoare. Numiți culoarea. Spuneți-i copilului să caute ceva în cameră de aceeași culoare. Dacă nu găsiți ceva de aceeași culoare în cameră, căutați într-o carte sau o revistă.

Repetați această activitate pentru fiecare culoare pe care copilul o poartă. Nu trebuie făcut totul odată, ci se poate prelungi de-a lungul unei zile întregi. Puteți petrece un „anumit"timp cu fiecare culoare. În acest fel, îl veți ajuta să-și dezvolte abilitatea de a recunoște și a denumi acea culoare.

Repetarea ritmică a unei rime aparent fără sens, pe măsură ce subliniați o culoare îl poate atrage pe copil să răspundă mai repede. De exemplu:

„Roșu, roșu, rimează cu moșu".
„Galben, galben, se-ntâlnește cu Be"
„Albastru, albastru, pe cer vezi un astru"
„Portocaliu, portocaliu, un dovleac zurliu"
„Verde, verde, printre sălcii se pierde"
„Purpuriu, purpuriu, dansează zglobiu"
„Maro, maro, într-o dungă și-un caro"
„Negru, negru, ce om integru!".

Jucați jocul acesta în fiecare zi și copilul va învăța să recunoască numele culorilor. Dacă știe deja culorile, jucați „Observ" o anumită culoare pentru a-i exersa ușurința de a asculta și spiritul de observație. Recunoașterea, corespondența și denumirea culorilor sunt concepte importante pe care un copil de această vârstă trebuie să le stăpânească.

Această activitate dezvoltă:

- *percepția culorilor;*
- *abilitatea de a regăsi aceeași culoare în alt context;*
- *abilitatea de a denumi culorile;*
- *conștientizarea hainelor și a detaliilor;*
- *abilitatea de a asculta și spiritul de observație.*

Doi ani - Săptămâna 10

Mișcă-ți mâinile și degetele!

Puneți o ceașcă de făină într-un bol de amestecat și încurajați copilul să vă ajute să adăugați câte puțină apă pentru a face o pastă subțire. Dacă amestecul pare prea lichid, mai adăugați făină. Lăsați-l pe copil să aleagă colorantul alimentar pe care îl dorește. Adăugați câteva picături de colorant alimentar în amestec și turnați-l într-o

pungă de plastic cu fermoar sau folosiți o pungă de plastic izolatoare de căldură, dacă aveți una. Asigurați-vă că punga este închisă, având foarte puțin aer înăuntru. Pentru a controla orice neetanșeitate, puneți punga sigilată într-o altă pungă de plastic și închideți-o. Puneți amestecul sigilat în pungi pe o suprafață de lucru plană.

Lăsați copilul să-și miște mâinile ușor peste suprafața pungii de plastic. Pasta subțire se va mișca după mișcările mâinilor și degetelor copilului. Explorarea liberă va fi încurajată pe măsură ce copilul manifestă interes. Atunci când copilul a terminat de lucrat, punga cu pastă subțire poate fi păstrată în frigider timp de mai multe zile fără să se altereze.

Punga cu amestec mai poate fi dată copilului și cu altă ocazie. Va deveni din ce în ce mai conștient de sentimentul de răcoare pe care ți-l dă punga de plastic care conține pasta subțire și va face probabil un comentariu. Explicați-i că a fost păstrată în frigider la rece pentru a nu se altera. Încurajați-l să-și folosească degetul arătător și să-l miște ușor, de la stânga la dreapta. Nu este nevoie să folosiți cuvintele „stânga" și „dreapta". Arătându-i copilului mișcarea de la stânga la dreapta, mișcarea ochilor și cea a degetelor copilului sunt antrenate pentru învățarea cititului și a scrisului. Copilul se va distra privind și copiind în timp ce faceți linii drepte, linii curbe și în zig-zag de la stânga la dreapta. Fiecare dintre aceste tipuri de linii trebuie predat și subliniat în parte. În cazul în care copilul insistă pe mișcarea degetului sau a mâinii de sus în jos sau de jos în sus, lăsați-l să facă cum vrea el.

Pentru îmbogățirea ulterioară a acestei activități, copilul poate fi încurajat să facă cercuri și pătrate. Unele pot fi mari și unele mici. Discutați cu el despre formele și mărimile pe care le poate desena.

Această activitate dezvoltă:

- *asocierea pipăitului cu mișcarea mâinii;*
- *o conștientizare mai bună a noțiunilor „stânga" și „dreapta";*
- *explorarea liberă și creativitatea;*
- *conștientizarea varietății de linii;*
- *aptitudinile vizuale (copierea).*

Doi ani - Săptămâna 11

Sari în două picioare și într-unul singur!

Faceți rost de două fire de lână sau de sfoară. Decupați două bucăți de aproximativ 2 m și de 1 m. Faceți un cerc pe podea sau afară cu bucata de sfoară mai mare și un cerc cu bucata mai mică. Discutați cu copilul despre cercul mare și cercul mic.

Arătați-i copilului cum să sară în sus și în jos în două picioare în interiorul cercului mai mare. Apoi faceți același lucru pentru cercul mic. Numărătoarea fiecărei sărituri complete sau scandarea îndemnului „Sari, sari, hop!" vor determina ușor copilul să sară. Copilul poate obosi repede sau se poate plictisi. Această activitate ar trebui repetată până când își va îmbunătăți performanțele la sărit în două picioare, într-un spațiu dat.

Arătați-i copilului cum să sară într-un picior în interiorul cercurilor mare și c. Își poate menține echilibrul mai ușor dacă își ține un picior înapoi și în sus, opus înii, în timp ce sare pe celălalt picior. Copilul trebuie să-și exerseze menținerea hilibrului pe fiecare picior, unul singur o dată, înainte de a sări în interiorul cercului semnat. În timp ce copilul sare, numărați și scandați „Hop, hop, stop!" sau folosiți e cuvinte care rimează pentru a menține interesul copilului.

Ca o prelungire a acestei activități, copilul poate arunca o pungă cu biluțe sau obiect în interiorul unuia dintre cercuri și apoi poate sări, o poate lua de jos și iar ate sări, cu ambele picioare sau într-un picior, în timp ce ține obiectul în mână. ebuie să precizați cu claritate cercul (mare sau mic) și activitatea (sărit în două cioare sau într-un picior) pe care trebuie să o realizeze.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea motorie grosieră;*
- *conștientizarea cercurilor „mare" și „mic";*
- *conștientizarea diferenței între săritul în două picioare și săritul într-un picior;*
- *conștientizarea noțiunilor „interior" și „exterior" ale unui contur;*
- *ascultarea și îndeplinirea comenzilor;*
- *conștientizarea numărătorii unei succesiuni de acțiuni sau rime.*

Doi ani - Săptămâna 12

milia mea

Folosiți o fotografie de familie sau fotografii individuale ale fiecărui membru familiei. Arătați și numiți pe fiecare membru al familiei și lăsați-l pe copil să arate și numească pe fiecare membru al familiei.

Discutați despre membrii familiei. Spuneți ceva anume despre fiecare în parte. ele caracteristici speciale pot fi: înălțimea, sexul, locul unde mănâncă la masă, ceea îi place să facă, culoarea părului, tipul de pantofi pe care îi poartă și alte lucruri nnificative pentru copil. Folosiți cuvintele tată (tătic), mamă (mămică), soră, frate și beluș pentru a vă asigura că face legăturile corecte între membrii familiei. Pentru a olinia această discuție, arătați spre fiecare deget în timp ce spuneți următoarea rimă degetelor:

(arătați spre degetul mare)	„Uite-o pe mama,
(arătați spre degetul arătător)	Uite-l pe tata,
(arătați spre degetul mijlociu)	Uite-l pe fratele meu,
(arătați spre inelar)	Iar lângă sora mea,
(arătați spre degetul mic)	Uite-l pe cel mic,
(folosiți cealaltă mână pentru a îmbrățișa toate degetele)	Cu dragostea mea Pe toți vă ridic".

Repetați și încurajați copilul să copieze mișcările degetelor dumneavoastră și vintele. Va fi, poate, în stare să recite singur această rimă a degetelor.

Altă dată, răsfoiți o revistă veche și alegeți o poză a unui bărbat, a unei femei, a unui băiat, a unei fetițe și a unui bebeluș. Decupați imaginile, în timp ce copilul vă privește. Puneți-le pe podea și explicați-i cum să aleagă imaginile în care crede că ar putea fi tatăl din acea familie. Ajutați-l dacă este nevoie. Apoi, spuneți-i să găsească imaginea în care ar putea fi mama, cele care ar putea fi frații, sora sau bebelușul. Lăudați-l pentru orice răspuns potrivit. Copilul ar trebui să-și dea seama că imaginile nu-i reprezintă pe membrii reali ai familiei sale, ci că ele constituie un joc, imagini fiind utilizate pentru a reprezenta o familie oarecare.

Aceleași imagini pot fi lipite pe o foaie de hârtie obișnuită, hârtie colorată glasată sau carton și puse împreună pentru a forma „Cartea familiei". Pentru o mai mare atractivitate, paginile pot fi decupate în formă de casă.

Această activitate dezvoltă:

- *o conștientizare mai bună a membrilor familiei;*
- *conștientizarea dragostei și a afecțiunii din familie;*
- *conștientizarea diferențelor de mărime dintre membrii familiei;*
- *spiritul de observație și formarea abilităților practice;*
- *conștientizarea faptului că imaginile reprezintă oameni reali;*
- *ușurința de a asculta și de a recunoaște.*

Doi ani - Săptămâna 13

Pot să pictez!

Tapetați o suprafață de lucru plană cu o foaie mare de ziar. Desenați marginile unui pătrat sau dreptunghi cu o carioca groasă. Acesta va fi chenarul sau granița pentru pictura copilului. Protejați hainele copilului cu o cămașă veche. Cămașa va fi îmbrăcată de copil cu nasturii în spate. Se va potrivi mai bine dacă mânecile vor fi tăiate. Lăsați copilul să folosească o pensulă obișnuită, de aproximativ 5 cm lățime. Faceți rost de niște resturi de acuarele sau tempera și folosiți o singură culoare odată. Pentru comoditate, va fi pusă o cantitate mică de culoare într-o conservă de suc sau de supă. Conserva va fi pusă într-un castron sau într-un alt vas pentru a micșora risipa de vopsele. Spălați pensula dacă schimbați culoarea și lăsați prima culoare să se usuce înainte de a folosi altă culoare, pentru a preveni amestecarea culorilor. Pot fi utilizați coloranți alimentari și apă, dacă preferați, în loc de tempera. Culoarea nu va fi la fel de vie, dar copilul va parcurge aceleași etape de învățare a picturii.

Arătați-i copilului cum să înmoaie pensula și să o scurgă de marginile conservei, pentru a elimina excesul de vopsea. Cu pensula umedă, explicați copilului cum să întindă vopseaua pe hârtie în chenarul care a fost desenat. Încurajați-l să picteze orice vrea și să umple o suprafață cât mai mare. Observați tușele copilului. Sunt în sus și în jos, înainte și înapoi sau face mișcări circulare cu pensula? Toate aceste mișcări trebuie dezvoltate pentru a ști mai târziu să picteze un obiect după natură.

Îndemnați copilul să vă spună o poveste despre pictura lui atunci când a terminat de pictat. Încuviințați orice povestește. Lauda și încurajarea sunt absolut

necesare și trebuie să evitați critica. Puteți să agățați capodopera, pentru ca și alți membri ai familiei să o poată admira.

Această activitate dezvoltă:

- *explorarea liberă prin pictură;*
- *creativitatea;*
- *conștientizarea chenarului;*
- *coordonarea ochi - mână și braț;*
- *imaginația și limbajul pentru descrierea picturii sale.*

Doi ani - Săptămâna 14

Animalele domestice

Cumpărați o carte cu poze de animale domestice, împrumutați una de la bibliotecă sau colecționați imagini de animale domestice folosite la această activitate. Imaginile trebuie să fie colorate și să aibă detalii minuțioase, altele decât cele specifice animalelor din imagine. Câteva animale sugerate: câinele, pisica, porcul, calul, măgarul, mielul, rața, găina, cocoșul, curcanul și vaca.

Mai întâi, folosiți imaginile pentru a numi fiecare animal. Exersați numele animalelor cu copilul, până simțiți că le poate numi corect pe măsură ce îi sunt arătate în imagine.

După ce devine sigur pe numele animalelor, încercați să imitați sunetul scos de animalul respectiv. Aceasta îl va ajuta să învețe să asocieze imaginea animalului cu sunetul pe care îl scoate. Câteva sunete sugerate pentru animale sunt:

câine	ham, ham	vaca	muu, muu
pisică	miau, miau	miel	mee, mee
măgar	iiha, iiha	porc	guiț, guiț
cocoș	cucurigu	rața	mac, mac
	curcan	glu, glu	

Ajutați copilul să-și amintească și să reproducă sunetul fiecărui animal și repetați această des activitate. Sunetele animalelor îl vor interesa pe copil și îl vor amuza în aceeași măsură.

Ca o prelungire a acestei activități, înregistrați pe o bandă numele animalelor și sunetele lor. Ascultați des banda împreună cu copilul. Va fi încântat să încerce să imite aceste sunete și, în schimb, va învăța să-și articuleze limba pentru modelele următoare de vorbire.

Cântați cântecul „Old MacDonald"* pentru variație. Pe măsură ce este cântat,

* Cântecul „Old MacDonald" este un foarte cunoscut și amuzant cântec englezesc pentru copii, prin intermediul căruia sunt învățate sunetele pe care le scot animalele dintr-o fermă. Iată mai jos o posibilă variantă în limba română. Cântecul va fi repetat pe „limba" fiecărui animal.

„Vecinul Donald are-o fermă, I-A-I-A-O
Și în ogradă sunt trei rațe, I-A-I-A-O.
Mac aici și mac acolo,
Aici mac, acolo mac, peste tot mac-mac-mac-mac". (n.trad.).

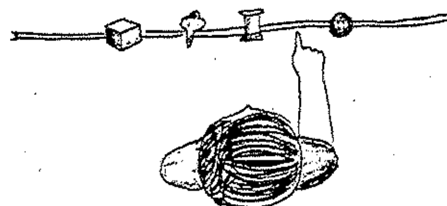
copilul poate completa numele animalelor și sunetele pe care le scot ele, învățate mai devreme. Poate că va avea nevoie de ajutor pentru a-și reaminti numele unor animale, dar cu exercițiu va învăța curând numele lor.

Această activitate dezvoltă:

- *deprinderea de a asculta;*
- *deprinderea de a numi animalele folosind indicii vizuale și auditive;*
- *memoria;*
- *îmbogățirea vocabularului;*
- *încrederea în sine.*

Doi ani - Săptămâna 15

Pune-le într-un șir!

Folosiți un fir de lână sau o bandă de aproximativ 1 m lungime. Puneți-o în linie dreaptă, astfel încât copilul să o vadă de la stânga la dreapta. Dați-i copilului o pungă de hârtie care să conțină obiecte diferite ca un cub, o cheie, un burete, un clește de rufe, un nasture mare, o piatră, un mosor, o jucărie mică, o lingură, o ceașcă etc.

Porniți de la stânga și puneți unele dintre obiectele din pungă pe sfoară sau pe bandă. Arătați-i copilului mișcarea de la stânga la dreapta pe care o poate urmări, în timp ce mâna dumneavoastră baleiază firul în această direcție. Încurajați copilul să continue mișcarea de la stânga la dreapta, punând obiectele alese din pungă pe sfoară sau pe bandă, până când punga s-a golit.

Încurajați apoi copilul să culeagă fiecare obiect odată, de la stânga la dreapta, până când toate obiectele sunt puse din nou în pungă. Cuvintele „stânga" și „dreapta" nu trebuie accentuate; numai mișcarea din mână este suficientă pentru a-l face pe copil să înțeleagă direcția.

Repetați activitatea în diferite ocazii și înlocuiți obiectele cu altele, pe care le puneți în pungă. Repetați unele activități anterioare, deoarece copilul are nevoie de mult exercițiu pentru a stăpâni conceptele de bază și abilitățile.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea progresiei de la „stânga" spre „dreapta";*
- *accentuarea simțului pipăitului în mânuirea obiectelor din pungă;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *abilitatea de a îndeplini comenzile și de a finaliza o cerință;*
- *o conștientizare mai aprofundată a noțiunilor „gol" și „pe";*
- *conștientizarea „unui" obiect folosit odată.*

Doi ani - Săptămâna 16

Jack, fii iute!

Citiți rima „Jack, fii iute!". Cuvintele sunt următoarele:

„Jack, fii iute, Jack fii vioi!
Jack, sari peste butoi!".

Repetați rima și accentuați cuvintele, „vioi" și „butoi", care rimează. Încercați să adăugați și alte cuvinte care rimează: sloi, gunoi, tărăboi, maimuțoi, vrăbioi, noroi. Încurajați copilul să spună rima de mai multe ori. Dacă se arată interesat, încercați să-l atrageți amintindu-i câteva cuvinte care rimează cu „vioi" și „butoi".

Sugerați-i să-și închipuie că este Jack. Faceți rost de un bol mic de plastic sau folosiți o ceașcă întoarsă cu fundul în sus, ca și cum ar fi un mic butoi. Spuneți rima și încurajați copilul să sară peste așa-zisul butoi atunci când spuneți cuvântul „sari" din rimă. Copilul ar trebui să facă exerciții de sărit cu ambele picioare apropiate. Asigurați-vă că ați subliniat destul cuvântul „peste".

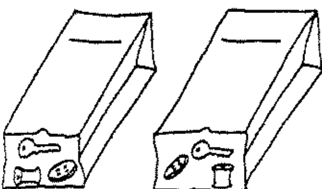
Altă dată, încurajați copilul să sară cât mai departe posibil. Puneți un obiect pentru a-i arăta cât de departe a sărit față de punctul de unde a pornit. Spuneți-i copilului să sară încă o dată, pentru a vedea dacă sare mai departe. Copilul va fi încântat să observe că a progresat. Aceasta îl va motiva să continue exercițiile de sărit.

Această activitate dezvoltă:

- *abilitatea de a asculta și de a memora;*
- *conștientizarea rimelor;*
- *jocul de rol;*
- *îmbogățirea vocabularului;*
- *coordonarea motorie grosieră;*
- *încrederea în sine;*
- *conștientizarea conceptului „peste".*

Doi ani - Săptămâna 17

Geanta distractivă

Faceți rost de două genți pentru prânz sau de două șosete vechi. Puneți obiecte identice în fiecare dintre ele. Câteva sugestii pentru obiecte pot fi: două mosoare, două capace de la sticle, două tampoane de vată, două bucăți mici de burete, chei, nasturi mari etc.

Arătați-i copilului cele două genți și potriviți fiecare set de câte două obiecte unul câte unul. În acest fel, copilul va vedea și va înțelege că sunt câte două obiecte identice din fiecare tip. Umpleți din nou cele două genți sau șosete și dați-i una dintre genți conținând obiecte identice.

Luați unul dintre obiectele din geantă și arătați-i-l copilului. Rugați-l să pipăie în geanta sa după obiectul care este la fel cu cel pe care l-ați scos din geanta dumneavoastră. Amintiți-i copilului că trebuie „să pipăie", nu să se uite. Ajutați-l dacă este nevoie. Puneți obiectele potrivite înapoi în genți sau în șosete. Alegeți alt obiect și continuați până când copilul se plictisește.

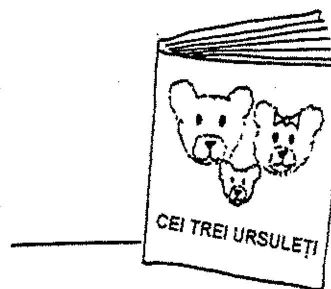
Obiectele din genți sau din șosete pot fi schimbate, dar copilul trebuie să-și dea seama de aceasta pentru a evita confuzia, distragerea atenției sau frustrarea.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea și utilizarea simțului pipăitului;*
- *abilitatea de a face corespondența între obiecte identice;*
- *coordonarea manuală;*
- *îndeplinirea comenzilor.*

Doi ani - Săptămâna 18

Cei trei ursuleți*

Citiți-i copilului povestea ***Cei trei ursuleți*** și puneți-i următoarele întrebări:
- Unde s-au dus ursuleții?
- Cine a venit să-i viziteze în timp ce erau plecați?
- Mâncarea cărui ursuleț i-a plăcut cel mai mult lui Goldilocks?
- În al cărui pat a dormit mai întâi?
- Am uitat ceva din poveste, ce ți-ar plăcea să-mi povestești?

Aceasta lasă discuția deschisă pentru orice rememorare sau comentariu al copilului.

Dacă nu poate răspunde la întrebări, citiți povestea din nou și arătați-i răspunsurile.

Invitați copilul să găsească un scaun mare pe care să se așeze și pe care îl veți numi scaunul lui Ursul-tata. Rugați copilul să găsească scaunul mijlociu și să-l denumească scaunul Ursoaicei-mame. Apoi să caute în jur scaunul Ursulețului-bebe. Dacă nu aveți un scaun mic, încercați să găsiți un taburet sau întoarceți cu fundul în sus un castron mare și invitați copilul să stea pe scaunul Ursulețului-bebe. Întrebați-l care scaun îi place cel mai mult.

Altă dată, invitați copilul să vă spună povestea ***Cei trei ursuleți***. Ajutați-l folosind drept indicații imagini din poveste. Numărați personajele din poveste, 1-2-3

* *Goldilocks și cei trei ursuleți* este o cunoscută povestire englezească pentru copii, ale cărei simplitate și valențe pedagogice o fac să fie mult utilizată în învățământul preșcolar (n.trad.).

ursuleți plus Goldilocks, încă unul. Numărați 1-2-3-4.

Trebuie să i se citească des și alte povești simple copilului. Întrebările potrivite și jocul de rol vor ușura înțelegerea și semnificația poveștilor.

Această activitate dezvoltă:

- *abilitatea de a asculta și de a memora;*
- *abilitatea de a urmări o secvență;*
- *jocul de rol;*
- *îmbogățirea vocabularului;*
- *o conștientizare mai bună a numărătorii 1-2-3-4;*
- *abilitatea de a folosi memoria vizuală pentru a reține.*

Doi ani - Săptămâna 19

Șosetele potrivite

Faceți rost de mai multe perechi de șosete. Unele pot aparține copilului, altele unui frate, unei surori, mamei sau tatălui. Poate preferați să folosiți eșantioane din diferite materiale în locul șosetelor. În acest caz, tăiați două bucăți din același fel de material în formă de șosete pereche. Diferitele culori și modele vor face această activitate mai interesantă.

Arătați-i copilului că sunt două șosete din fiecare fel. Amestecați șosetele și înșirați-le pe o suprafață plană în fața copilului. Luați una dintre șosete și rugați-l pe copil să-i găsească perechea. Dați-i o mână de ajutor dacă este nevoie.

O dată ce a potrivit toate șosetele câte două, explicați-i că fiecare set se numește pereche; o pereche înseamnă doi. Apoi numărați fiecare set 1-2, 1-2 pentru a-l ajuta să înțeleagă conceptul numărului doi.

Această activitate poate fi repetată de fiecare dată când sortați rufăria curată. Copilul trebuie să aibă destule cunoștințe pentru a potrivi șosetele și se poate arăta interesat să vă ajute. Va fi în avantajul lui dacă îl veți lăsa să vă ajute, chiar dacă sortarea și împăturirea rufăriei vor lua mai mult timp. În acest fel, copilul își va dezvolta simțul responsabilității și va simți mai intens că face parte din familie.

Cu altă ocazie, vorbiți-i despre orice apare în perechi. Mâini, picioare, urechi, ochi, pantofi, mănuși și ciorapi sunt câteva dintre nenumăratele lucruri care au pereche. Pot fi decupate imagini din reviste vechi, lipite pe hârtie și adunate într-o cărticică. Cărticica poate fi numită „Perechile". Copilul va fi încântat să răsfoiască noua lui cărticică și să numească lucrurile care există în perechi.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea ochi - mână;*
- *conștientizarea noțiunii de pereche;*
- *încrederea în sine;*
- *sentimentul de a ajuta;*
- *conștientizarea numărătorii 1-2;*
- *îmbogățirea vocabularul*

Doi ani - Săptămâna 20

Conturul unei forme

Desenați cu o carioca groasă roșie, pe o foaie de hârtie, un cerc de mărimea unei farfurii de carton. Desenați un pătrat cu latura de 14 cm cu o carioca albastră pe altă foaie de hârtie. Decupați o bucată de sfoară groasă, de mărimea circumferinței cercului. Decupați apoi mai multe fâșii de 7 cm lungime, astfel încât să aveți cel puțin 8 bucăți. Recunoașteți culorile, roșu și albastru.

Arătați-i copilului cum să utilizeze sfoara și cum să o întindă pe linia care a fost desenată pentru cerc. Întindeți fâșiile pe laturile pătratului.

Recunoașteți cercul și pătratul. Subliniați numele formelor pentru ca el să-și amintească numele fiecăreia atunci când arătați spre una dintre ele. Discutați despre linii curbe. Spuneți-i copilului să rotunjească sfoara pentru a forma un cerc. Țineți mâinile copilului și prefaceți-vă că desenați un cerc în aer. Apoi spuneți-i să deseneze el un cerc imaginar în aer. Ajutați-l, dacă este nevoie.

Arătați spre pătrat și întrebați-l dacă își amintește numele formei. Spuneți-i că pătratul este format din linii drepte. Discutați cu copilul despre colțurile (unghiurile) pătratului. Colțurile pot fi numite și puncte. Întrebați-l câte fâșii trebuie folosite pentru a forma o latură a pătratului. Deoarece bucățile decupate au câte 7 cm lungime, va fi nevoie de două bucăți pentru a forma o latură a pătratului de 14 cm. Aceasta îl va ajuta să-și fixeze conceptul numărului doi. Copilul se va distra teribil să formeze un pătrat imaginar în aer.

Ca o prelungire a acestei activități, copilul poate forma cercuri și pătrate folosind spaghete colorate fierte (cu colorant alimentar). Aceasta se poate realiza pe o suprafață plană sau spaghetele pot fi lipite pe hârtie pentru a forma un cerc și un pătrat.

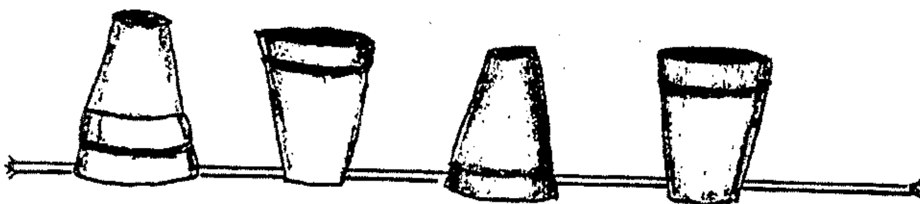
Copilul poate fi lăsat să mâzgălească cu un creion cerat pe hârtie pentru a încerca să deseneze un cerc și un pătrat.Încuviințați orice desenează copilul și lăudați-l pentru efort.

Această activitate dezvoltă:

- *o conștientizare mai bună a noțiunilor de cerc și de pătrat;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *conștientizarea conceptelor „linii curbe" și „drepte";*
- *capacitatea de a îndeplini comenzile;*
- *o conștientizare mai bună a culorilor roșu și albastru.*

Doi ani - Săptămâna 21

Sus şi jos

Faceţi rost de cel puţin 10 până la 20 pahare de hârtie sau de plastic. Prezentaţi-le copilului într-una sau mai multe stive. Lăsaţi-l să cerceteze paharele desfăcându-le din stivă şi refăcând apoi stiva. Copilul se poate amuza ciocnind fiecare stivă şi urmărind ce se întâmplă. Discutaţi cu copilul despre construirea stivei de pahare în sus şi apoi vorbiţi despre dărâmarea stivei de pahare. Subliniaţi cuvintele „sus" şi „jos". Încurajaţi copilul să continue stivuirea şi destivuirea câtă vreme este interesat. Dacă îl ajutaţi şi dacă îl motivaţi, o va face timp mai îndelungat.

Ca o extindere a acestei activităţi, întindeţi o bucată lungă de lână sau de sfoară pe podea. Încurajaţi copilul să pună paharele cu gura în „sus" şi în „jos" într-un rând, aliniindu-le după firul de lână sau sfoară întinse. Mişcaţi-vă mâna de la stânga la drepta pentru a-i arăta copilului progresia de la stânga la dreapta. Începeţi prin a pune primele două pahare: unul cu gura în „sus"şi celălalt cu gura în „jos" şi încurajaţi copilul să le folosească şi pe celelalte, continuând să le pună într-un rând, un pahar în sus şi un pahar în jos. Când a terminat, sugeraţi-i să le stivuiască şi să o ia de la capăt.

Pentru o accentuare a conceptelor de „sus" şi „jos", jucaţi jocul „Simon spune" cu copilul. Copilul va urmări comenzile speciale pe care le dă Simon. Vă veţi face că sunteţi Simon şi îi veţi da comenzi. Simon trebuie să spună: „Simon spune" înainte de fiecare comandă. Dacă însă Simon îi spune copilului: „În picioare!" sau „Stai jos!", fără a spune înainte: „Simon spune", copilul trebuie să rămână în poziţia avută în acel moment şi trebuie să se mişte numai când comanda este precedată de cuvintele: „Simon spune". De exemplu, „Simon spune: ridică-te în picioare!". Copilul trebuie să se ridice în picioare, dacă a stat jos. Dacă a stat în picioare, va rămâne în picioare. Tot aşa, dacă Simon spune: „Ridică-te în picioare!", fără să spună: „Simon spune" mai întâi, şi copilul se ridică în picioare dacă a stat jos, atunci înseamnă că nu a ascultat cu atenţie. Acesta este un joc bun pentru a învăţa copilul să asculte şi să răspundă corect. În acelaşi timp, îl puteţi învăţa conceptele „sus" şi „jos". Atunci când copilul înţelege jocul „Simon spune", pot fi introduse diferite alte comenzi. Alte comenzi pot fi: să se întoarcă de jur împrejur, să ridice mâinile deasupra capului, să-şi atingă vârful degetelor de la picioare, să pocnească din degete, să sară în sus şi în jos şi să bată din palme. Introducerea a prea multe comenzi odată la această vârstă poate duce la confuzia şi frustrarea copilului. Deci, încercaţi să schimbaţi o singură comandă odată pentru a vă asigura că o înţelege şi o poate realiza cu succes.

Această activitate dezvoltă:

- *explorarea liberă şi rezolvarea unei probleme;*
- *conştientizarea noţiunilor „sus" şi „jos";*
- *conştientizarea reprezentărilor direcţiilor „sus" şi „jos";*
- *abilitatea de a asculta comenzile cu atenţie;*
- *conştientizarea progresiei de la stânga la dreapta;*
- *coordonarea motorie fină şi grosieră.*

Doi ani - Săptămâna 22

Ce era în sertar?

Alegeţi două sertare goale din bucătărie, dormitor sau de oriunde pentru această activitate. Dacă este mai convenabil, utilizaţi două cutii de pantofi şi spuneţi-i copilului că vă jucaţi ca şi cum cutiile de pantofi sunt sertare. Ajutaţi-l să înţeleagă că în fiecare sertar păstrăm lucruri deosebite. Adunaţi două seturi de materiale nepericuloase, ca linguri şi capace, şosete şi chiloţi, hârtie şi creioane cerate, cleşti de rufe şi mosoare. Amestecaţi cele două tipuri de materiale care au fost alese şi arătaţi spre un sertar, spunându-i, de exemplu: „Acesta este sertarul cu linguri! Pune toate lingurile aici!". Arătaţi spre celălalt sertar şi spuneţi: „Acesta este sertarul unde păstrăm capacele! Pune toate capacele aici!". Repetaţi procedeul cu toate obiectele din cele două seturi. Continuaţi această activitate până când simţiţi că a înţeles că în sertare se păstrează numai anumite obiecte.

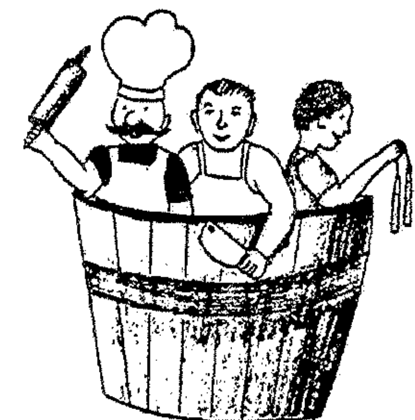
Discutaţi despre păstrarea lucrurilor în anumite locuri. Spuneţi-i copilului că în acest fel putem să păstrăm lucrurile în ordine şi să ne amintim locul lor. Invitaţi-l să meargă cu dumneavoastră pentru a observa ce este păstrat în diferite sertare din casă. Discutaţi despre lucrurile personale şi despre faptul că unele sertare conţin lucrurile personale ale cuiva, iar ceilalţi oameni nu trebuie să cotrobăie în acele sertare. De asemenea, învăţaţi-l că anumite sertare pot să conţină lucruri periculoase, precum cuţitele şi că, din această cauză, copiii ar trebui să nu umble în sertare fără a cere voie.

Subliniaţi nevoia de ordine în casă. Alegeţi un sertar special pentru copil în care să-şi păstreze micile fleacuri care îi aparţin. Destinaţi o cutie de jucării sau altă cutie mare, sau un raft copilului pentru a-şi păstra jucăriile mai mari sau animalele de pluş. În acest fel, vă învăţa să-şi păstreze ordine în cameră şi să-şi strângă jucăriile. O cameră va putea rămâne ordonată numai dacă este lăsat să aleagă doar un număr mic de jucării odată pentru a se juca. Va trebui obişnuit să pună la loc jucăriile cu care s-a jucat, înainte de a se juca cu altele. Prea multe jucării accesibile în acelaşi timp pot duce la dezorientarea lui.

Această activitate dezvoltă:

- *conştientizarea ideii de ordine;*
- *conştientizarea acţiunii de sortare a obiectelor;*
- *conştientizarea tipurilor de obiecte de acelaşi fel sau diferite;*
- *dorinţa de a ajuta;*
- *încrederea în sine;*
- *accentuarea simţului pipăitului atunci când sunt sortate diferite obiecte.*

Dum-dum-dum!

Citiți rima:

„Dum, dum, se-aude toba bătând,
Trei oameni închiși în butoi.
Cine-or fi? Ce credeți voi?
Un măcelar, un brutar și-un lumânărar.
Dați-le libertatea în dar".

Spuneți-i copilului să-și imagineze cei trei oameni într-un butoi plutind pe apă, balansându-se înapoi și înainte. Spuneți-i pe scurt că măcelarul prepară carnea, brutarul coace pâinea, prăjiturile și plăcintele și lumânărarul face lumânările. Un meseriaș este un slujbaș sau un muncitor. Subliniați că sunt „trei" oameni. Numiți-i din nou și numărați 1-2-3.

Alegeți un lighean rotund de plastic sau o cutie de carton destul de încăpătoare pentru copil. Invitați-l să se suie în lighean sau în cutie și să-și imagineze unul dintre cei trei oameni. Lăsați-l să-și aleagă personajul preferat.

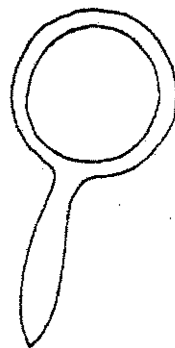
Spuneți rima din nou, încurajați-l să se miște de jur împrejur în lighean sau în cutie și să-și imagineze că plutește pe valuri, balansându-se înainte și înapoi. Atrageți-i atenția asupra primejdiei, dar lăsați-l să se legene și acompaniați-l cu o rimă ritmată de cuvinte ca „dum, cum, bum, duium, bucium". Copilul se va distra ascultând rima ritmată repetată, ca și alte cuvinte care rimează cu „dum". Poate că dumneavoastră și copilul vă puteți gândi la alte cuvinte care rimează cu onomatopeea „dum" pe care le puteți adăuga.

Încurajați copilul să scandeze împreună cu dumneavoastră, în timp ce este în lighean sau în cutie. Repetând, copilul va învăța în curând să spună rima din memorie și își va putea aminti cuvintele care rimează la întâmplare. Acceptați orice cuvinte pe care le spune, chiar dacă nu au sens. Acest tip de răspuns arată că el a perceput foarte bine sunetele care se aud la fel la sfârșitul cuvântului (rima).

Această activitate dezvoltă:

- *capacitatea de a asculta cu un scop anumit (rimele);*
- *memoria;*
- *jocul de rol;*
- *îmbogățirea vocabularului;*
- *libertatea de a face o alegere (pe care dintre personaje să-l joace).*

Observ ceva roșu, observ ceva albastru

Găsiți ceva care este în întregime roșu și ceva în întregime albastru pentru a fi utilizate în această activitate. Poate fi un pulover, o cămașă, o carioca, o hârtie, creioane cerate sau lână. Dacă nu cunoaște culoarea „roșu", spuneți-i: „Acesta este roșu!", în timp ce îi arătați obiectul roșu. Faceți același lucru pentru culoarea „albastru".

Jucați jocul „Observ" cu copilul. Priviți în jurul camerei și găsiți ceva care conține și culoarea roșu. Apoi spuneți-i copilului că ați observat ceva roșu. Lăsați-l să privească în jur pentru a găsi și el ceva roșu și rugați-l să vă spună când a găsit. Continuați jocul până când nu mai reușiți să găsiți nimic care conține roșu. Apoi jucați „Observ" cu culoarea albastru în același fel.

Pentru a face jocul mai interesant, decupați un carton în formă de oglindă cu o gaură în care să fie oglinda. Priviți prin gaură atunci când vă uitați la ceva roșu sau albastru. Aceasta îi va da copilului un indiciu despre direcția în care se află obiectul roșu sau albastru pe care îl vedeți.

Încurajați copilul să meargă și să arate spre ceva roșu sau albastru. Ajutați-l, dacă este nevoie. Dacă este aproape de obiect, spuneți: „Cald!". Dacă merge în direcția greșită, spuneți: „Rece!". Evitați să tachinați copilul. Succesul îi va da încredere în el. Luați aminte să folosiți o singură culoare odată. Schimbarea culorilor va duce la confuzia copilului la această vârstă. Acest tip de comenzi implică ascultarea numelui culorii și găsirea ei într-un anumit loc. Copilul trebuie să se simtă sigur pe culoare pentru a-i găsi locul.

Această activitate dezvoltă:

- *o percepție mai bună a culorilor „roșu" și „albastru";*
- *abilitatea de a utiliza indicii pentru rezolvarea unei probleme;*
- *încrederea în sine;*
- *îmbogățirea vocabularului;*
- *ușurința de a găsi corespondențe (găsirea unui obiect de aceeași culoare cu un altul).*

Doi ani - Săptămâna 25

Mașina de spălat

Decupați o poză cu o mașină de spălat dintr-o revistă veche, un ziar sau un catalog. Arătați-i copilului poza mașinii de spălat și lăsați-l să-i observe caracteristicile. Întrebați-l dacă poate să imite sunetul pe care îl scoate mașina de spălat când se umple cu apă. Dacă se uită mirat la dumneavoastră, duceți-vă lângă mașina de spălat și porniți-o. Îndemnați-l să asculte cum umple apa cuva. Exagerați zgomotul pe care îl face apa –„sssss" pentru a-l atrage să asculte și să imite sunetul apei care umple cuva mașinii de spălat. Lăudați-l pentru orice răspuns pozitiv.

Puneți câteva haine murdare în mașină și spuneți-i să asculte atunci când mașina începe etapa de spălare. Lăsați-l să observe mișcarea hainelor de jur împrejur dacă mașina lucrează cu capacul deschis. Încă o dată, exagerați sunetul „suiș, suiș" pentru a-l atrage să asculte și să imite sunetul din timpul programului de spălare.

Cu exercițiu, copilul va fi în stare în curând să imite destul de fidel sunetele mașinii de spălat. Scoțând sunete care imită mașina de spălat, copilul va fi stimulat să-și miște corpul în sus și în jos și de jur împrejur, imitând etapa respectivă de spălare.

În timp ce mașina se mișcă în programul de centrifugare, încurajați copilul să asculte noul sunet – „mmmm". Apoi, recapitulați cele trei etape de spălare. Mai întâi, umplerea cu apă a mașinii. A doua etapă, mașina spală hainele. A treia, mașina stoarce hainele. Deci, copilul va percepe umplerea, spălarea și centrifugarea. Revedeți cele trei sunete: „ssss", „suiș, suiș" și „mmmm".

Spuneți-i copilului și explicați-i ce se întâmplă în prima etapă, în a doua și în a treia etapă, atunci când hainele sunt spălate. Copilul poate observa și că într-un program lung de spălare sunt mai multe umpleri, spălări și centrifugări.

După ce mașina a fost oprită, întrebați copilul ce ar trebui să faceți cu hainele din mașina de spălat. Acceptați orice spune, dar explicați-i că hainele umede trebuie uscate înainte de a fi purtate din nou.

Dacă aveți un uscător, puneți hainele în el și spuneți-i copilului să imite sunetul uscătorului. În acest timp, nu exagerați sunetul, lăsați copilul să creeze sunetul uscătorului. Dacă nu aveți un uscător, invitați copilul să vă dea cleștii de rufe în timp ce agățați hainele la uscat.

Întrebați-l ce se întâmplă cu apa din hainele ude. Explicați-i că atât căldura, cât și mișcarea aerului ajută apa să se evapore în aer. Dacă norii sunt vizibili, spuneți-i copilului că apa de afară se evaporă și ajută la formarea norilor.

Ca o extindere a acestei activități, înmuiați un șervețel pentru față și lăsați-l pe copil să sufle în el până se usucă. Ajutați-l, dacă este nevoie.

Copilul se poate distra imitând sunete din casă, ca telefonul, mixerul, mașina de spălat vase sau dispozitivul pentru gunoi. Afară, copilul poate să imite sunetul unei mașini, al autobuzului, al camionului, al trenului, al avionului sau al mașinii de tuns iarba.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea diferitelor sunete;*
- *capacitatea de a asculta cu un scop propus;*
- *ușurința de a asocia sunetele mașinii de spălat cu etapa din programul de spălare;*
- *ușurința de a imita sunete;*
- *conștientizarea secvenței de spălare a rufelor.*

Doi ani - Săptămâna 26

Dă-i drumul să alunece și rostogolește-o!

Faceți rost de o cutie sau de un cub și o de conservă de cafea sau de suc. Folosiți două fire de lână care au fost puse paralel unul cu altul, dar destul de

depărtate, permițând deplasarea copilului în spațiul dintre ele. La capătul firelor de lână, stabiliți o linie de sosire, punând un anumit obiect.

Spuneți-i copilului să țină cubul în mână și să-l facă să alunece printre cele două fire de lână fără să le atingă, până ce ajunge la linia de finiș. Luați cubul din mâinile copilului și spuneți-i să meargă înapoi la linia de start.

De această dată, copilului trebuie să i se explice cum să rostogolească conserva printre cele două bucăți de sfoară. Amintiți-i că trebuie să ia din nou startul, dacă este atinsă oricare dintre marginile culoarului marcat de firele de lână. Trebuie să fie atent și să rostogolească conserva, ținând-o astfel încât să o poată controla. Copilul poate avea nevoie de ajutor. Odată ce conserva rostogolită a atins linia de sosire puneți-o lângă cub la punctul de start.

Întrebați copilul ce obiect a ajuns la linia de sosire mai repede. Dacă nu poate răspunde la întrebare, repetați activitatea.Subliniați ideea că unul dintre obiecte se mișcă mai ușor. Trebuie încurajat să urmărească cu atenție,pentru a putea răspunde la întrebare. Care obiect se mișcă mai repede în sptiu? Explicați-i copilului că cel mai lent este cubul, deoarece nu alunecă ușor. Copilul trebuie să muncească mai mult prntru a-l face să se miște.

Altă dată, lăsați-l să lanseze în alunecare cubul începând de la start până la linia de sosire, fără să-l țină. Apoi lăsați-l să rostogolească conserva, fără să o țină. Încurajați-l să încerce să stea între limitele sforii, dar dacă fie cubul, fie conserva ating și trec peste sfoară, pur și simplu spuneți-i copilului că au mers mai repede decât înainte, pentru că nu le-a controlat.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea noțiunilor „repede" și „încet";*
- *o conștietizarea mai bună a limitelor (stânga și dreapta);*
- *conștientizarea faptului că un obiect se rostogolește mai ușor decât alunecă;*
- *ușurința de a respecta comenzile;*
- *conștientizarea noțiunilor de start și finiș.*

Doi ani - Săptămâna 27

Pot să mă îmbrac singur

Găsiți o bucată mare de carton care este tot atât de lungă și de lată cât copilul. Întindeți copilul pe carton. Trasați conturul corpului copilului cu brațele și picioarele ușor depărtate de corp. Folosiți o carioca pentru a adăuga cu ajutorul copilului nasul, urechile, gura zâmbitoare și părul. Recapitulați părțile corpului și cereți-i să vă arate părțile respective ale corpului la comandă.

Asortați o toaletă completă, familiară copilului, compusă dintr-un tricou, niște pantaloni scurți sau unii vechi, șosete și pantofi. Îndemnați copilul să întindă hainele pe conturul din carton la locul potrivit. Discutați ce trebuie îmbrăcat în primul rând, în al doilea rând și așa mai departe, până când copilul a

întins hainele corect. Evitați folosirea cuvintelor „în al doilea rând" și „în al treilea rând" până când copilul nu și-a pus hainele în ordinea corectă de mai multe ori. Repetați activitatea și apoi folosiți cuvintele „în primul rând", „în al doilea rând", „în al treilea rând", până când au fost întinse toate hainele. Este importantă menționarea numeralelor ordinale, dar va fi subliniat numai cuvântul „în primul rând".

Dacă întinde toate hainele corect, spuneți-i că mâine se va îmbrăca singur. Lăsați copilul să se îmbrace singur în dimineața următoare. Poate că va avea nevoie de ceva ajutor, dar lăsați-l să facă singur cât mai mult. (Natural, maioul și scutecul le veți pune dumneavoastră mai întâi).

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea părților corpului;*
- *conștientizarea mărimii și a formei corpului;*
- *ușurința de a asocia locul hainelor;*
- *conștientizarea numeralelor ordinale „primul", „al doilea" și „al treilea";*
- *încrederea în sine și independența.*

Doi ani - Săptămâna 28

Bate din palme!

Bateți din palme o dată în fața taliei. Rugați copilul să bată din palme exact ca dumneavoastră. Apoi bateți din palme deasupra capului o dată și încurajați copilul să vă imite. Legănați-vă mâinile și bateți din palme sub genunchi și spuneți-i copilului să facă la fel.

Spuneți-i copilului că de această dată veți bate din palme de două ori. Numărați în timp ce bateți din palme de două ori la nivelul taliei. Îndemnați-l să facă la fel. Numărați în timp ce bateți din palme de două ori deasupra capului și încurajați copilul să vă copieze. Numărați în timp ce bateți de două ori din palme sub genunchi și încurajați-l să facă la fel.

Spuneți-i să privească spre dumneavoastră, să asculte și să bată din palme. Nu vorbiți în timp ce bateți din palme o dată deasupra capului. Copilul vă imită și bate din palme corect? Ajutați-l dacă este nevoie, astfel încât să înțeleagă ce urmăriți de la el. Din nou, nu vorbiți în timp ce bateți o dată din palme sub genunchi. Răspunde corect? Ajutați-l dacă este nevoie. Faceți la fel la nivelul taliei.

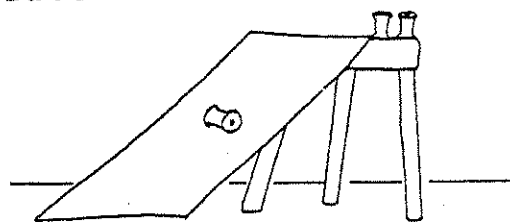
Continuați cu două bătăi din palme în diferite poziții. O dată ce copilul devine sigur pe el la privit, la ascultat și la bătut din palme, treceți la diversificarea activității folosind una sau două bătăi din palme alternativ. Totuși, faceți aceasta numai după ce v-ați asigurat că familiarizat suficient cu o singură bătaie din palme. Aceasta va depinde de copil.

Această activitate dezvoltă:

- *capacitatea de a asculta cu un scop anumit;*
- *capacitatea de a privi cu un anumit scop;*
- *conștientizarea schimbării poziției corpului;*
- *o conștientizare mai bună a noțiunilor „unu" și „doi";*
- *îndeplinirea comenzilor.*

Doi ani - Săptămâna 29

Dă de-a dura mosorelul!

Faceți rost de trei mosoare de aceeași mărime. Utilizați o carioca pentru a le colora unul roșu, unul albastru și unul galben. Acestea sunt culorile primare. Toate celelalte culori pot fi preparate prin combinarea a două sau trei dintre aceste culori. Faceți rost de o bucată zdravănă de carton care poate fi sprijinită de ceva stabil pentru a forma un plan înclinat. Puneți aranjamentul într-un spațiu larg deschis.

Recunoașteți cele trei culori ale mosorelelor. Puneți mosorul roșu în partea de sus a planului înclinat și lăsați-l să se rostogolească până se oprește. Faceți același lucru cu cel albastru și cu cel galben.

Întrebați-l pe copil care mosor s-a dat de-a dura mai repede? Care mosor a parcurs cea mai scurtă distanță, sau toate trei s-au oprit cam în același loc? Repetați activitatea și notați dacă a fost vreo schimbare. Ce culoare a avut mosorul care a mers cel mai repede? Care dintre mosoare a parcurs cea mai scurtă distanță? În timpul acestei activități, asigurați-vă că ați subliniat noțiunea celor trei culori primare și conceptul de distanță.

Continuați activitatea, observați și notați culoarea mosorului și distanța pe care el s-a deplasat, atunci când a fost lăsat să se rostogolească pe planul înclinat. Există vreun mosor care a mers mai departe de mai multe ori decât celelalte? Pentru a face și mai atrăgătoare activitatea, folosiți trei mosoare de dimensiuni diferite și notați dacă apare vreo schimbare în distanța pe care o parcurge rostogolindu-se fiecare mosor.

Această activitate dezvoltă:

- *o conștientizare mai bună a celor trei culori primare;*
- *conștientizarea conceptului de distanță;*
- *abilitatea de a compara distanța;*
- *conștientizarea planului înclinat;*
- *conștientizarea schimbării poziției în spațiu.*

Doi ani – Săptămâna 30

Inelul pentru agățat haina

Luați un inel de metal pentru agățat haine și lipiți scoci în jurul cârligului și al locului de îmbinare. Faceți aceasta pentru siguranță și pentru a proteja de zgârieturi ușa și clanța pe care îl veți fixa. Îndoiți cârligul și țineți gâtul inelului pentru agățat haine astfel încât să fie pus în jurul clanței ușii unde se desfășoară activitatea. Împingeți restul inelului până la îmbinare pentru a sta solid pe ușă. Metalul poate fi aranjat pentru a forma un anou perfect rotund.

Pentru această activitate, utilizați un ghem de lână sau o minge dintr-un ciorap. Arătați-i copilului cum să arunce și să țintească cu mingea pentru a nimeri exact prin inelul construit din cârligul de haine. Luați mingea de jos și încercați să țintiți încă o dată.

Începeți să numărați de fiecare dată când mingea trece prin inel. Încurajați copilul să continue, sugerându-i să adune un anumit număr de aruncări reușite prin inel. Continuați această activitate până când copilul se plictisește. Totuși, lăsați inelul pe clanță pentru copil pentru a-l utiliza și altă dată singur.

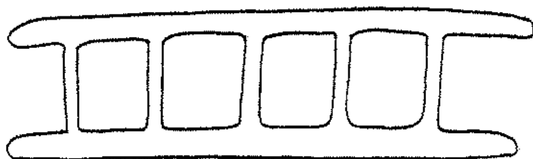
Din când în când, ar trebui recapitulate activitățile anterioare și cele care au avut nevoie de o îmbunătățire a îndemânării. Alegeți timpul potrivit pentru a reintroduce activitățile anterioare care au nevoie de fixare. Câtă vreme se predau conceptele de bază în fiecare activitate, puteți să diversificați activitatea la libera dumneavoastră alegere în orice mod.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea motorie grosieră;*
- *o conștientizare mai bună a ochirii unei ținte;*
- *perseverența de a duce la bun sfârșit o temă;*
- *o conștientizare mai bună a numărătorii;*
- *independența și încrederea în sine.*

Doi ani - Săptămâna 31

Plimbă-te pe scară!

Poate fi întinsă pe jos o prelungire a unei scări de lemn sau de metal. Această activitate poate fi efectuată în subsol, garaj sau afară. Dacă nu este posibil, întindeți bucăți lungi de sfoară pe podea pe o suprafață mare care să imite o scară. Două bucăți de sfoară pot fi tăiate în șase bucăți, reprezentând laturile lungi ale scării. Pot fi utilizate șase sau mai multe rulouri de la prosoapele de hârtie, având o bucată de sfoară trasă prin interiorul fiecăruia pentru a face barele transversale (treptele) ale imitației de scară. Capetele sforii fiecărui rulou pot fi legate de bucata mare de sfoară. După legarea rulourilor la loc, umpleți fiecare rulou cu ziare pentru a preveni turtirea lor.

Arătați-i copilului cum să se plimbe „între" trepte fără să le atingă. Spuneți-i să se întoarcă și să ajungă din nou în punctul de pornire în același mod. Fiți sigur că ați accentuat cuvântul „între" suficient.

Apoi, explicați-i copilului cum să umble „pe" trepte, fiind foarte atent să-și țină echilibrul și să nu calce între trepte de această dată. Explicați-i încă o dată cum să se întoarcă și să ajungă din nou în punctul de start. Subliniați cuvântul „pe".

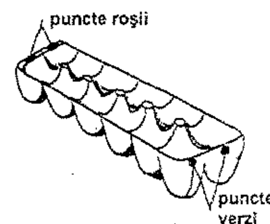
Ca o extindere a acestei activități, încurajați copilul să se plimbe din nou „între" trepte, să ia de jos un obiect la capătul scării și să se întoarcă în punctul de pornire cu obiectul în mână. Aceasta se poate face și când copilul umblă „pe" trepte.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea conceptului „între";*
- *conștientizarea conceptului „pe";*
- *coordonarea motorie grosieră;*
- *echilibrul corpului;*
- *ascultarea și îndeplinirea comenzilor;*
- *îmbogățirea vocabularului.*

Doi ani - Săptămâna 32

Ouă în carton (1-2-3)

Faceți rost de un carton gol de ouă și de niște stafide, boabe de fasole sau nasturi mici. Utilizați o carioca verde și faceți câte un punct mare verde în dreptul cupelor dinspre mâna stângă de pe rândul din partea de sus și de pe rândul din partea de jos. Folosiți o carioca roșie și faceți câte un punct roșu la capătul din dreapta, de pe rândul din partea de sus și de pe rândul din partea de jos ale cartonului de ouă. Spuneți-i copilului că verde înseamnă „hai" și va marca semnalul de început. Asemănător, roșu înseamnă „stai" și va marca semnalul de sfârșit.

Spuneți-i copilului să pună o stafidă în fiecare cupă din rândul de sus. Asigurați-vă că începe din partea de sus a „luminii verzi" și se oprește la „lumina roșie" a rândului de sus. Apoi, explicați-i să se întoarcă la lumina verde din rândul al doilea și să pună o stafidă în fiecare cupă, până când ajunge la ultima cupă de la lumina roșie a rândului de jos. Verificați dacă a executat corect și ajutați-l dacă este nevoie. Apoi goliți cartonul de stafide.

Urmați același procedeu, punând câte două stafide în fiecare cupă. Dacă pare interesat, continuați cu plasarea a trei stafide în fiecare cupă. Amintiți-vă să goliți cupele de stafide înainte de a începe cu un nou concept de număr.

La această vârstă, conceptul numărului trei este suficient. Numărătoarea peste trei este foarte bună, dar realizarea de seturi de obiecte mai mari de trei poate să depășească copilul. Este recomandabil să faceți seturi de unul, două și trei obiecte, dar din materiale diferite. Aceasta îl va ajuta să-și construiască o bună bază pentru înțelegerea numerelor. Solicitându-l prea mult și prea devreme, îl puteți frustra și îi puteți crea confuzie copilului. Unii copii refuză anumite activități, deoarece sunt provocați prea devreme, înainte de a fi pregătiți pentru un concept de bază. „Încet și cu răbdare" este cheia succesului.

Această activitate dezvoltă:

- *înțelegerea grupurilor sau seturilor de unul, două, trei obiecte;*
- *o conștientizare mai bună a progresiei de la stânga la dreapta;*
- *conștientizarea semnalelor de „hai" „stai";*
- *o conștientizare mai bună a rândurilor;*
- *independența și încrederea în sine.*

Doi ani - Săptămâna 33

Privitul, pipăitul și gustatul fructelor

Adunați un măr roșu, o portocală, o banană și o căpșună. Arătați-i copilului un singur fruct odată și spuneți-i numele. Rugați-l să repete numele fructului. Apoi prezentați-i celelalte fructe în același mod. Rugați-l să recunoască culoarea fiecărui fruct. Asigurați-vă că zăboviți cu fiecare fruct în parte destul, pentru ca el să-i rețină numele, culoarea și să fie capabil să vă spună câte ceva despre el. De exemplu, cu ce formă se aseamănă? Cum este la pipăit pe dinafară? Remarcați mirosul specific al fiecărui fruct. Este pe dinafară neted sau aspru? Copilul poate adăuga și ceva ce a observat singur. Puneți fiecare fruct într-un rând, de la stânga la dreapta și jucați jocul „Găsește-l". Dumneavoastră numiți fructul, și copilul îl alege din rând și îl repune în rând. Jucați jocul până ce toate fructele au fost alese. Continuați jocul rugându-l pe copil să găsească un fruct care are o anumită culoare. Pentru roșu, copilul trebuie să facă alegerea între măr și căpșună. Faceți corespondența între aceste două fructe pentru a vă asigura că a înțeles că au aceeași culoare, dar sunt fructe diferite. Continuați, până când au fost alese toate fructele după culoare.

Puneți fiecare fruct într-o pungă separată maro pentru mâncare și închideți punga, astfel încât copilul să nu poată vedea înăuntru. Jucați „Găsește-l" din nou, dar de data aceasta, copilul trebuie să aleagă fructul după miros. Puteți juca jocul în două moduri. Dumneavoastră numiți fructul, și copilul îl găsește pe cel corect după miros sau puteți lăsa copilul să aleagă o pungă închisă cu un fruct în ea și să spună ce fruct a detectat după miros. Pentru mai mult interes, schimbați pozițiile pungilor.

Repetați aceste activități de mai multe ori și introduceți mai târziu alte fructe în același fel. Copilul va reuși să-și îmbunătățească vederea și mirosul.

Altă dată, prezentați-i senzația gustativă. Tăiați fiecare fruct în jumătate și lăsați-l să miroasă din nou. Este timpul potrivit pentru rememorarea numelor fructelor. Dați-i o bucată din fiecare fruct odată și vorbiți-i despre ce gust are fiecare fruct.

Spuneți-i copilului să închidă ochii și să deschidă gura. Puneți-i o bucățică dintr-un fruct în gură. Spuneți-i copilului să mestece bucățica și să vă spună numele fructului și ce gust are. Puteți, de asemenea, să-i spuneți copilului ce culoare are fructul pe dinafară. În acest fel, copilul își folosește simțul gustului pentru a recunoaște fructul. Repetați această activitate, înlocuind fructele cu altele. Aceasta îi va îmbunătăți percepția culorii, mirosului și gustului. În timpul meselor, atunci când unul dintre fructe este un fel de mâncare, recapitulați numele, culoarea și gustul său. În acest fel, veți putea să fixați cunoștințele copilului despre fructe.

Această activitate ar trebui să fie efectuată de multe ori nu numai cu fructe, ci și cu alte mâncăruri, carne, legume. Simțurile copilului vor fi rafinate dacă această activitate este realizată cu exigență. Cunoștințele trebuie fixate ori de câte ori aveți ocazia.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea simțurilor mirosului, pipăitului și gustului;*
- *ușurința de a rezolva probleme;*

- *abilitatea de asculta;*
- *libertatea de alegere;*
- *îmbogățirea vocabularului;*
- *încrederea în sine și independența.*

Doi ani - Săptămâna 34

Plimbă-te (1-2)!

1	2
1	2
1	2
1	2

Utilizați o bucată lungă de carton de aproximativ 120 cm lungime sau lipiți două bucăți mai scurte pentru a face una lungă. Pot fi utilizate în această activitate și o jaluzea veche pentru ferestre sau un covor vechi. Dacă nu aveți la îndemână nimic din toate acestea, folosiți trei bucăți de sfoară paralele pentru a marca un spațiu de 120 cm lungime și de cel puțin 60 cm lățime. Aceasta va lăsa aproximativ 30 cm între bucățile de sfoară. Ar trebui tăiate și cinci bucăți mici de sfoară în bucăți de 60 cm lungime și puse la 30 cm la stânga și, respectiv, la dreapta față de sfoara din centru, pentru a forma căsuțe de sus în jos, într-un chenar de 120 cm.

Presupunând că plănuiți să folosiți carton, desenați o linie cu o carioca în centru, de sus în jos. Apoi desenați linii de la stânga la dreapta, la distanța de aproximativ 30 cm una de alta, pentru a forma căsuțe. Scrieți numărul 1 în fiecare căsuță din stânga și numărul 2 în fiecare căsuță din dreapta. Lipiți-l pe podea pentru a evita alunecarea copilului pe carton. Dacă folosiți sfoară, scrieți numere pe cartonașe și puneți-le în fiecare căsuță de sus în jos.

Încurajați copilul să pășească în primul set de căsuțe 1 și 2 punând mai întâi piciorul stâng pe 1 și apoi piciorul drept pe 2. Îndreptați-l să pună piciorul stâng în căsuța următoare, care este marcată cu 1 și piciorul drept în căsuța următoare, care este marcată cu 2. În loc să spuneți stânga-dreapta, în timp ce copilul merge înainte, numărați 1-2, 1-2, 1-2, 1-2.

Atunci când copilul ajunge la sfârșit, îndemnați-l să se întoarcă la punctul de start. Veți evita să numărați înapoi dacă se întoarce împrejur și merge înapoi pe căsuțele numărate. Altfel, va vedea numerele răsturnate. Această activitate trebuie repetată des pentru a fixa mișcările picioarelor stâng și drept.

Ca o extindere a acestei activități, copilul poate pune patru obiecte la fel, pe toate cifrele 1, și alt set de obiecte la fel, pe toate cifrele 2. Poate să fie îndemnat să care o sacoșă de cumpărături sau ceva asemănător și să meargă înainte în spațiile (1) din stânga și (2) din dreapta. Atunci când pășește în căsuța 1, trebuie să culeagă obiectul din acea căsuță, stând numai pe piciorul stâng. Când își pune piciorul drept jos în căsuța 2, trebuie să pună primul obiect în sacoșă și să ia de jos obiectul din căsuța 2 și să-l pună, de asemenea, în sacoșă. La fel, va păși în continuare în căsuța următoare cu numărul 1 și va lua de jos următorul obiect din acea căsuță, în timp ce își ține echilibrul într-un picior (stângul) înainte de a sta în ambele picioare, cu piciorul drept în căsuța 2 și va continua, până când va ajunge la sfârșit. În acest

moment, trebuie să pună la loc obiectele înainte de a porni din nou din punctul de plecare.

Această activitate 1-2, 1-2 poate fi efectuată, de asemenea, afară, desenând linii şi scriind numerele cu un băţ pe pământ. Sau în nisip la mare, pe plajă.

Această activitate dezvoltă:

- *conştientizarea noţiunilor de „stânga" şi „dreapta" şi a mişcărilor în aceste direcţii;*
- *capacitatea de a asculta şi a îndeplini comenzi;*
- *coordonarea motorie grosieră;*
- *ritmul 1-2;*
- *recunoaşterea vizuală a numerelor 1 şi 2;*
- *încrederea în sine şi independenţa.*

Doi ani - Săptămâna 35

Înalt şi scund

Faceţi rost de optsprezece paie pentru băuturi răcoritoare. Tăiaţi şase în jumătate, astfel încât să aveţi douăsprezece paie înalte şi douăsprezece paie scunde. Amestecaţi paiele.

Ţineţi un pai înalt în picioare şi spuneţi-i copilului că paiul este înalt. Ţineţi un pai scund în picioare şi spuneţi-i că paiul este scund. Puneţi-le pe amândouă unul lângă altul şi comparaţi-le, astfel încât copilul să vadă diferenţa de lungime.

Explicaţi-i cum să găsească un pai înalt. Ajutaţi-l dacă este nevoie. Spuneţi-i să găsească un pai scund şi ajutaţi-l să-l găsească, dacă este nevoie. Puneţi paiul înalt în partea stângă a copilului şi paiul scund în dreapta. Spuneţi-i să pună toate paiele înalte într-un teanc şi toate paiele scunde în alt teanc. Arătaţi spre paiul înalt şi spre paiul scund care sunt puse în partea stângă, respectiv dreaptă a copilului. Spuneţi-i copilului cum să le folosească ca un ghid. Ajutaţi-l să sorteze paiele înalte şi pe cele scunde şi spuneţi-i: „Pai înalt!" sau „Pai scund!" de fiecare dată când copilul ia unul de acest fel.

Atunci când toate paiele au fost sortate, repetaţi activitatea şi continuaţi până când copilul pare să se plictisească. Aceasta este o activitate pe care copilul o poate face independent.

Altă dată, copilul poate crea un model simplu cu paiele, punând un pai înalt, apoi un pai scund şi continuând să pună în acest fel, într-un rând, toate paiele.

Această activitate dezvoltă:

- *conştientizarea noţiunilor „înalt" şi „scund";*
- *conştientizarea noţiunii de multe paie;*
- *conştientizarea operaţiei de sortare după un criteriu;*
- *încrederea în sine şi independenţa.*

Doi ani - Săptămâna 36

Este fierbinte sau rece?

Dacă este posibil, decupaţi imagini din reviste ale următoarelor mâncăruri sau băuturi: cafea, supă, ciocolată fierbinte, hot dog, lapte, apă îngheţată cu gust de fructe şi îngheţată. Dacă nu găsiţi imaginile sugerate, alegeţi ceva de mâncat sau de băut care se serveşte fierbinte şi alte patru produse alimentare care se servesc reci. Urmaţi acelaşi procedeu pentru cele enumerate mai sus.

Discutaţi despre cafea şi lăsaţi copilul să miroasă cafeaua nepreparată. Pregătiţi o ceaşcă de cafea şi lăsaţi-l să vadă aburul care iese din cafeaua fierbinte. Cu multă atenţie din partea dumneavoastră, lăsaţi-l totuşi să pipăie exteriorul ceştii fierbinţi, astfel încât să înţeleagă ce înseamnă noţiunea de „fierbinte".

Turnaţi puţin lapte de băut pentru copil. Dacă este alergic la lapte, utilizaţi o băutură rece de fructe. Spuneţi-i că băutura este rece şi lăsaţi-l să pipăie exteriorul paharului. Ajutaţi-l să perceapă că unele mâncăruri şi unele băuturi se servesc fierbinţi şi altele se servesc reci.

Arătaţi copilului o imagine cu un bol de supă fierbinte. Întrebaţi-l dacă supa se mănâncă fierbinte sau rece. Urmaţi acelaşi procedeu cu fiecare imagine care reprezintă o mâncare sau o băutură rece sau fierbinte alese pentru exemplificare. Puteţi să vă uitaţi într-o revistă care face reclamă pentru produse alimentare şi să categorisiţi imaginile împreună cu copilul, în loc să le decupaţi în imagini individuale. Prin oricare dintre modalităţile alese, experienţa ajută să perceapă conceptele „fierbinte" şi „rece".

La fiecare masă, discutaţi cu copilul despre mâncărurile fierbinţi şi despre cele reci. Subliniaţi cuvintele „fierbinte" şi „rece" până când simţiţi, cu siguranţă, că înţelege şi poate să le recunoască repede.

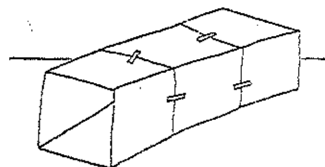
Ca o extindere a acestei activităţi, discutaţi despre cuptorul de copt mâncăruri fierbinţi, frigiderul rece, congelatorul rece şi furnalul fierbinte pentru a sublinia conceptele de mai sus.

Această activitate dezvoltă:

- *conştientizarea conceptelor „fierbinte" şi „rece";*
- *uşurinţa de a distinge între „fierbinte" şi „rece";*
- *conştientizarea faptului că imaginile pot fi utilizate pentru a reprezenta alimente;*
- *abilitatea de a asculta.*

Doi ani - Săptămâna 37

Prin tunel

Asamblaţi câteva cutii de carton destul de mari astfel încât cel mic să se poată târî prin ele, după ce le-au fost îndepărtate fundul şi capacul. Încercaţi să utilizaţi cutii de aceleaşi dimensiuni pentru această activitate şi îndepărtaţi capacul şi fundul cu un cuţit ascuţit sau cu un cutter.

Lăsați copilul să se târască prin fiecare cutie în parte. Apoi puneți cutiile împreună, formând un tunel lung. Folosiți bandă adezivă pentru a le menține unite. Îmbiați-l să se târască prin tunel. Copilul se va distra și va vrea să se târască în continuare prin tunel. Accentuați cuvântul „prin" de fiecare dată când copilul trece prin tunel. Spuneți-i ce este un tunel și că el poate fi construit în stâncă și în pământ și chiar pe sub apă.

Ca o extindere a acestei activități, ajutați-l să facă un tunel în nisip sau în pământ. Poate fi utilizată ca suport o conservă de cafea sau de suc căreia i-au fost îndepărtate ambele capete. Copilul poate apoi să conducă o mașinuță sau un camion prin tunelul său.

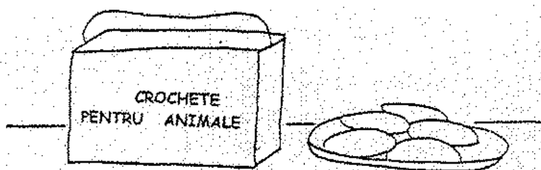
Copilul va fi lăsat să se joace și să exploreze tunelul de carton până când se va plictisi. Se poate distra, de asemenea, jucându-se prin tunelul făcut în nisip sau în pământ în diferite momente. Prin acest tip de joc, copilul va înțelege mai bine conceptul „prin" și cuvântul „tunel".

Această activitate dezvoltă:

- *percepția „tunelului";*
- *conștientizarea noțiunii „prin";*
- *îmbogățirea vocabularului;*
- *coordonarea motorie grosieră;*
- *explorarea liberă;*
- *independența și încrederea în sine.*

Doi ani - Săptămâna 38

Mic și mare

Cumpărați un pachet de crochete pentru animale sau coaceți niște fursecuri micuțe. În plus, cumpărați sau coaceți cinci fursecuri mari. Numărați cele cinci fursecuri mari și puneți-le într-un rând. Spuneți-i copilului să pună un fursec mic pe fiecare fursec mare. Atunci când copilul a terminat, întrebați-l câte fursecuri mici a folosit. Lăudați copilul dacă răspunde corect. Dacă nu răspunde corect, numărați fursecurile mari din nou și repetați întrebarea. Asigurați-vă că a înțeles că sunt tot atâtea fursecuri mici câte sunt și mari. Repetați activitatea dacă este nevoie.

Luați toate cele zece fursecuri și amestecați-le. Folosiți un bol mare pentru a ține fursecurile mari și o ceașcă pentru a ține fursecurile mici. Spuneți-i copilului să pună fursecurile mari în bolul mare și fursecurile mici în ceașca mică. Încurajați copilul să facă această activitate de mai multe ori. Alegeți un moment în care credeți că va fi receptiv.

Altă dată, sugerați-i să pună fursecurile într-un rând, începând cu cele mari la stânga. Baleiați cu mâna de la stânga la dreapta pentru a sublinia progresia de la stânga la dreapta. Spuneți-i copilului să pună un fursec mare într-un rând și apoi un fursec

mic și să continue cu un model format dintr-un fursec mare și unul mic, până când toate cele zece fursecuri sunt într-un rând. Ajutați copilul dacă este nevoie.

Această activitate dezvoltă:

- *conștientizarea noțiunilor „mic" și „mare";*
- *o conștientizare mai bună a noțiunii de model;*
- *o conștientizare mai bună a operației de sortare;*
- *capacitatea de a asculta și a îndeplini comenzile;*
- *o conștientizare mai bună a progresiei de la stânga la dreapta;*
- *încrederea în sine și independența;*
- *conștientizarea conceptului de „cinci";*
- *o conștientizare mai bună a corespondenței între un obiect și un altul.*

Doi ani - Săptămâna 39

Popicele

Adunați mai multe sticle goale de detergent pentru vase sau sticle asemănătoare, înalte și subțiri. Aliniați-le pentru a fi foarte apropiate unele de altele. Unele trebuie să fie așezate în spatele celorlalte. Pot fi așezate exact ca popicele obișnuite sau într-o formație asemănătoare. Utilizați o minge de tenis sau o minge puțin mai mare. Trebuie să fie o minge pe care copilul o mânuiește cu ușurință. Explicați-i să țintească și să încerce să dărâme sticlele.

Îndrumați copilul cum să utilizeze ambele mâini pentru a da de-a dura mingea. Dacă mingea nu se rostogolește destul de departe pentru a atinge sticlele, schimbați linia de pornire astfel încât copilul să reușească să lovească sticlele cu mingea. Aceasta îi va da încredere în el. Numărați sticlele dărâmate de fiecare dată. Aranjați sticlele înapoi și încurajați copilul să dea mingea de-a dura iarăși. Dacă le lovește pe toate, numărați sticlele și spuneți: „Toate sticlele au fost dărâmate". Lăudați-l pentru efortul lui.

Când devine sigur pe el, schimbați linia de aruncare și mutați sticlele mai departe una de cealaltă pentru a-i oferi o nouă provocare copilului. De asemenea, faceți o pistă de popice cu ajutorul cuburilor sau al cozilor de mături sau cu ceva asemănător.

Când copilul câștigă în îndemânare și încredere în sine, va observa și va comenta faptul că unele sticle nu au fost lovite. Este momentul potrivit pentru a începe să-i explicați mecanismul adunării. De exemplu, să presupunem că aveți șase sticle, și patru dintre ele au fost dărâmate. Întrebați-l câte au rămas în picioare. Apoi ajutați-l să înțeleagă că patru sticle dărâmate și cu două sticle în picioare fac un total de șase sticle. Poate fi observată și scăderea în acest caz, dar trebuie stăpânit mai întâi conceptul operației de adunare. Învățarea se face treptat. Evitați prezentarea conceptului operației de scădere la această vârstă.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea ochi - mână;*

- *coordonarea motorie grosieră;*
- *abilitatea de a ținti;*
- *o conștientizare mai bună a noțiunilor „în picioare" („sus") și „dărâmat" („jos");*
- *o conștientizare mai bună a conceptelor de numere;*
- *încrederea în sine.*

Doi ani - Săptămâna 40

Trage farfuria!

Faceți o gaură pe o parte a unei farfurii de carton sau polistiren. Trageți o bucată de sfoară prin gaură și legați-o sigur. Tăiați sfoara legată de farfurie de o lungime potrivită pentru a putea fi ținută de copil și a putea trage farfuria pe podea.

Puneți o jucărie sau un obiect mic pe farfurie și spuneți-i copilului să tragă de capătul sforii. I se poate explica să tragă farfuria cu obiectul pe ea până într-un anumit loc. Explicați-i copilului să fie atent ca obiectul de pe farfurie să nu cadă. Dacă obiectul cade, spuneți-i să-l ia de jos, să-l pună înapoi pe farfurie și să continue mersul spre punctul stabilit.

Dacă reușește să tragă un obiect fără a-l scăpa pe jos, va fi adăugat un al doilea obiect pe farfurie. Ajutați-l să-și dea seama că acum sunt acum două obiecte pe farfurie. Trebuie să înțeleagă că unul și încă unul sunt același lucru cu doi.

Poate fi adăugat și alt obiect pe farfurie pentru a fi cărat de copil. Din nou trebuie să fie conștient câte obiecte poate să care, trăgând de sfoara farfuriei înainte ca unele dintre ele să cadă de pe farfurie. De câte ori este adăugat un nou obiect, accentuați că este încă unul mai mult decât fuseseră până atunci. Trebuie apreciate mărimea, forma și greutatea obiectelor înainte de a le alege pentru a fi trase de copil, deoarece copilul își poate pierde interesul dacă sarcina este prea dificilă. Activitatea trebuie să fie distractivă pentru a fixa conceptele „ușor" și „greu".

Ca o extindere a acestei activități, copilul poate utiliza farfuria pentru a pune gunoiul pe care îl găsește pe covor sau pe podea. Îl poate căra spre coșul de gunoi și îl poate arunca în el. Utilitatea acțiunii sale îi va spori încrederea în sine și îl va motiva pentru a vă ajuta și mai mult.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea motorie grosieră;*
- *conștientizarea acțiunii de a trage o greutate prin senzația pipăitului;*
- *conștientizarea faptului că mai multe obiecte fac mai dificilă acțiunea de a trage o greutate;*
- *conștientizarea conceptelor „încă unul" și „mai multe";*
- *încrederea și independența;*
- *îmbogățirea vocabularului.*

Doi ani - Săptămâna 41

Copilu-n albastru

Citiți-i copilului rima, „Copilu-n albastru":

„Copile-n albastru, fluieră dincolo de dâmb,
Suflă din corn, oițele și vacile-s pe câmp.
Dar unde-i ciobănașul ce-are grijă de voi?
Doarme în căpiță cu părul blond vâlvoi."

Citiți-i copilului rima de mai multe ori și încurajați-l să asculte animalele ale căror nume apar în rimă. Ajutați-l dacă nu își amintește animalele: vaci și oi.Întrebați-l unde era copilu-n albastru atunci când era căutat. Dacă nu răspunde, citiți-i rima încă o dată. Explicați-i că ciobănașul, copilu-n albastru, trebuia să aibă grijă de oi, dar el adormise în loc să facă ce trebuia.

Este momentul potrivit să-i spuneți că atunci când ai un serviciu, trebuie să faci ceea ce ai de făcut cât de bine poți. Povestiți-i despre lucrurile simple pe care copilul le poate face pentru a vă ajuta, ca așezatul mesei, strânsul gunoiului din casă, transportarea obiectelor mici în altă parte pentru dumneavoastră și alte mici sarcini care v-ar ușura în treburile gospodăriei.

Spuneți-i copilului că micul personaj în albastru ar fi putut sufla din corn pentru a-și aduna oile. Amintiți-i că atunci când dumneavoastră îl chemați, este un semnal pentru el de a veni repede. Copiii trebuie să-și asculte părinții; deci, vreți să vă asculte și el pe dumneavoastră.

Altă dată, întrebați copilul ce culoare aveau hainele pe care le purta copilul în albastru. Citiți din nou poezia și încurajați-l să vă ajute să găsiți rime ca: dâmb, câmp, strâmb, carâmb. De asemenea, introduceți cuvinte care rimează ca: voi, vâlvoi, oi, mușuroi, păpușoi, noroi.

Ca o extindere a acestei activități, ajutați-l să-și facă un corn. Puteți să-i faceți un corn dintr-un rulou de la prosoapele de hârtie sau dintr-un carton îndoit rotund și capsat la margini pentru a semăna cu un megafon. Puteți să folosiți și o bobină mare de mașină de cusut. Copilul se va distra suflând într-un corn de orice tip ar fi, iar sunetele scoase cu așa-zisul corn îl vor amuza.

Această activitate dezvoltă:

- *ascultarea cu un anumit scop;*
- *abilitatea de a deduce și de a memora;*
- *conștientizarea cuvintelor care rimează (sunete la fel);*
- *exprimarea liberă (jocul de rol) atunci când suflă în corn;*
- *înțelegerea noțiunilor de ascultare și de responsabilitate.*

Doi ani - Săptămâna 42

Potriveşte frunza!

Luaţi copilul la o plimbare în aer liber primăvara. (Dacă locuiţi într-o zonă în care nu sunt schimbări de anotimpuri, puteţi folosi totuşi aceste idei pentru a îmbogăţi percepţia copilului despre natură). Explicaţi-i că primăvara este anotimpul în care plantele care au dormit toată iarna se trezesc la viaţă. În timp ce vă plimbaţi, arătaţi-i diferitele soiuri de copaci. Găsiţi cel puţin cinci tipuri diferite de copaci cu frunze căzătoare, dacă este posibil, precum stejarul, ulmul, plopul, arţarul şi dudul. Culegeţi câte două frunze din fiecare dintre cei cinci copaci.

Arătaţi-i frunzele copilului. Numele copacilor nu sunt importante la această vârstă. Arătaţi-i că fiecare fel de copac are o frunză de formă diferită.

Dacă dintr-un anumit motiv nu puteţi merge la plimbare în aer liber, faceţi frunze verzi din hârtie glasată care să semene cu frunzele anumitor tipuri de copaci. Căutaţi formele frunzelor într-o enciclopedie sau într-o altă carte cu imagini de copaci pentru a le copia.

Începeţi activitatea punând toate cele zece frunze pe o suprafaţă plană într-o ordine întâmplătoare. Încurajaţi copilul să găsească frunzele care sunt la fel, două câte două. Dacă are nevoie de ajutor, luaţi o frunză şi întrebaţi-l dacă vede una la fel. Atunci când a potrivit două frunze, arătaţi-i că ambele frunze sunt „verzi" şi sunt identice, adică arată exact la fel.

Frunzele adevărate pot fi păstrate presându-le cu fierul de călcat între două foi de hârtie obişnuită sau două foi de hârtie cerată. Dacă utilizaţi hârtie cerată, folosiţi la presare o cârpă pentru a proteja fierul de călcat. Căldura din fierul de călcat va topi ceara şi cele două foi de hârtie se vor lipi atunci când ceara curge.

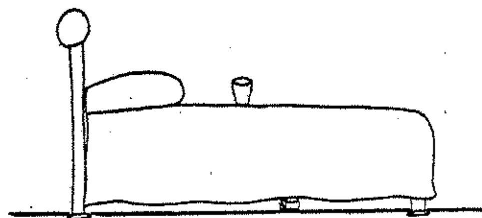
Ca o extindere a acestei activităţi, jucaţi jocul „Observ" pentru a căuta lucruri care sunt verzi. Oglinda magică din carton (care a fost confecţionată mai devreme, la vârsta de 0 ani, activitatea din Săptămâna 38) poate, de asemenea, să fie folosită pentru mai multă atractivitate şi distracţie.

Această activitate dezvoltă:

- *plăcerea de a admira copacii;*
- *abilitatea de a găsi frunzele care sunt la fel (corespondenţa între frunze identice);*
- *o conştientizare mai bună a asemănărilor şi diferenţelor;*
- *o conştientizare mai bună a culorii „verde";*
- *capacitatea de a asculta şi a îndeplini comenzile;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *încrederea în sine.*

Doi ani - Săptămâna 43

Pune-o dedesubt!

Această activitate poate fi efectuată cu o mobilă „pe care" sau „sub care" pot fi puse obiecte. Alegeţi două obiecte familiare copilului. Numiţi-le şi lăsaţi-l pe copil să vadă atunci când puneţi unul dintre obiecte „pe" mobilă (de exemplu, pe pat) şi celălalt obiect „sub" mobilă (sub pat). Întrebaţi-l ce se află „sub" pat. Dacă nu îşi poate aminti, numiţi obiectul din nou şi puneţi acelaşi obiect „sub" mobilă. Încă o dată, întrebaţi copilul ce este „sub" mobila aleasă.

Dacă a înţeles, schimbaţi poziţiile celor două obiecte. Păstraţi aceleaşi poziţii până când copilul este sigur pe conceptele „pe" şi „sub" şi poate să-şi amintească repede obiectul aflat în afara vederii (sub).

Avansaţi cu această activitate alegând patru obiecte diferite, dar familiare. Puneţi două dintre ele „pe" mobilă şi două „sub" aceeaşi mobilă. Poate copilul să-şi amintească cele două obiecte care au fost puse sub mobilă?

Această activitate poate fi repetată de diferite ori şi destul de des pentru a aprofunda înţelegerea copilului, nu numai a conceptelor de „pe" şi „sub", dar şi uşurinţa de a reţine. Este recomandabil să nu se folosească mai mult de trei obiecte „pe" şi trei obiecte „sub" o mobilă la această vârstă. Totuşi, patru sau cinci obiecte pot fi introduse atunci când copilul se face mai mare. Va fi un adevărat test pentru copilul de cinci sau şase ani.

Această activitate dezvoltă:

- *simţul de observaţie (numărul şi tipul obiectelor);*
- *memoria;*
- *capacitatea de a asculta;*
- *coordonarea fină şi grosieră în mişcare şi ţinerea obiectelor selectate;*
- *percepţia conceptelor „pe" şi „sub".*

Doi ani - Săptămâna 44

Cât de departe poţi să arunci?

Pentru această activitate pot fi folosite un tampon de bumbac sau un ghemotoc de hârtie mototolită legată cu un elastic. Pot fi de asemenea utilizate o minge dintr-un ciorap sau o pungă cu biluţe, diferitele tipuri de materiale atrăgând mai mult copilul.

Lăsaţi-l să arunce tamponul de vată sau ghemotocul de hârtie cât mai departe posibil, într-o zonă desemnată anume. Marcaţi sau plasaţi un obiect pentru a-i arăta

distanța la care a aruncat prima oară ghemotocul. Spuneți-i copilului să-l ia de jos, să-l arunce din nou și să vadă dacă poate să-l arunce mai departe.

Repetați această activitate de mai multe ori și discutați despre cât de „departe" poate să arunce ghemotocul. Arătați-i copilului cum, cu exercițiu, va fi în stare să arunce ghemotocul chiar mai departe. Spuneți: „Acum vezi cât de departe poți să arunci!". Lăudați-l pentru un răspuns bun și spuneți: „Uite cât de departe ai aruncat ghemotocul!".

Copilul își poate dori să utilizeze obiecte de aruncat afară. Avertizați-l însă despre pericolul de a arunca cu pietre pentru a înțelege de ce nu trebuie să ia pietre de pe jos pentru a le arunca atunci când se joacă afară.

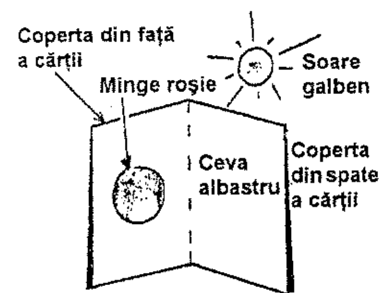
Altă dată, dacă sunteți lângă un râu, un lac sau un iaz, puteți să-l lăsați să arunce o piatră în apă și să observe undele circulare produse atunci când piatra sparge suprafața apei. Amintiți-i din nou despre pericolul de a arunca cu pietre în cineva.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea ochi - mână;*
- *coordonarea motorie grosieră;*
- *conștientizarea distanței;*
- *conștientizarea conceptului „departe";*
- *siguranța de a arunca un obiect.*

Doi ani - Săptămâna 45

Cărticica mea colorată

Îndoiți o bucată de hârtie de 20 x 30 cm^2 în două și apoi din nou în două, astfel încât să formeze o cărticică de patru pagini. Îndemnați copilul să decoreze coperta din față a cărții folosind cele opt culori de bază cel puțin o dată. Culorile de bază sunt roșu, oranj, galben, verde, albastru, purpuriu, maro și negru. Numiți culorile împreună cu copilul și rugați-l să identifice o anumită culoare atunci când o numiți. Faceți acest lucru de mai multe ori și rețineți culorile pe care copilul nu le știe în acest moment. Altă dată, jucați jocul „la culoarea" cu copilul, folosind numai culorile pe care nu le știe. Continuați să jucați jocul cu copilul în diferite momente până ce poate să identifice culorile.

După ce a decorat coperta din față a cărții, deschideți cărticica și spuneți-i să deseneze o minge și să o coloreze în „roșu". Asigurați-vă că folosește și partea din stânga a hârtiei, deoarece copilul trebuie să fie conștient de progresia de la stânga la dreapta pentru învățarea în viitor a cititului. Atunci când a terminat, spuneți: „Minge roșie".

Mișcați mâna arătând partea dreaptă și explicați-i copilului să deseneze ceva „albastru". Atunci când a terminat, rugați-l pe copil să vă spună ce este albastru. Spuneți, de exemplu: „Vapor albastru". Lăudați-l pentru ce a desenat.

Întoarceți cărticica cu spatele și spuneți-i copilului să deseneze un soare „galben". Atunci când a terminat, spuneți: „Soare galben". Apoi încurajați-l să-și amintească culorile și imaginile din cartea sa. Priviți împreună coperta cărții și numiți culorile de bază împreună cu copilul. Deschideți cărticica și lăsați-l să spună, „Minge roșie". Priviți pagina din dreapta și rețineți dacă și-a adus aminte ce a desenat. Dacă nu își amintește, ajutați-l. Apoi, întoarceți cărticica pe dos și lăsați-l să spună: „Soare galben".

Cărticele asemănătoare pot fi realizate în orice moment. Copilul poate desena un dovleac portocaliu, niște iarbă verde, o floare purpurie, o masă maro și o cizmă neagră. Scopul este să utilizeze culorile și să fie în stare să le recunoască în cărticică. Numele obiectelor desenate pot fi utilizate pentru antrenarea memoriei, dar rețineți că această activitate nu are intenția să-l învețe să citească cuvinte.

De asemenea, nu ne vom aștepta ca desenele să semene cu obiectele sugerate. Acceptați desenele așa cum au ieșit, ignorând mâzgăliturile și lăudați-l, chiar dacă nu veți recunoaște nimic din obiectele desenate. Lăsați-i libertate de expresie.

Această activitate poate fi efectuată în timpul unei perioade de mai multe zile sau, dacă este interesat în mod deosebit, poate fi terminată într-o ședință. Depinde de copil, de atenția și de interesul său. Este recomandabil să terminați o activitate propusă, chiar dacă vă ia mai multe ședințe.

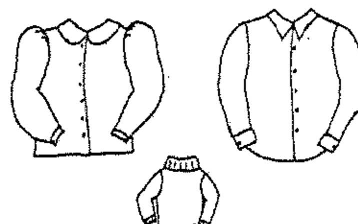
Citiți des cărticica colorată împreună cu copilul. Va avea o semnificație aparte, pentru că el este cel care a realizat-o cu mâna lui și va fi capabil să-și amintească culorile și obiectele desenate din memorie, atunci când se uită în ea. Pot fi făcute și alte cărticele pentru distracție. Puteți face o carte a formelor, a mobilelor, a jucăriilor sau a frunzelor. Imaginile pentru aceste cărticele pot fi desenate de copil sau pot fi decupate din reviste vechi și lipite pe paginile cărții.

Această activitate dezvoltă:

- *abilitatea de a asculta și urma comenzile;*
- *o mai bună conștientizare a culorilor de bază;*
- *abilitatea de a recunoaște obiectele după indicii de culoare (din ceea ce a desenat);*
- *încrederea în sine;*
- *sentimentul posesiei (cărticica sa);*
- *coordonarea ochi - mână.*

Doi ani - Săptămâna 46

A cui este?

Adunați o cămașă sau o bluză de-a fiecărui membru al familiei. Dacă nu are frați, surori sau alte rude care locuiesc împreună cu copilul în aceeași casă, alegeți mai multe haine ale celorlalte persoane care stau în aceeași locuință. Încercați să alegeți unele în culori vii sau cu modele pentru a fi mai atrăgătoare.

Arătaţi-i copilului fiecare cămaşă sau bluză şi spuneţi-i cui îi aparţine. De exemplu: „Aceasta este cămaşa albastră a lui tati", „Aceasta este bluza verde a lui mami".

O dată ce obiectele au fost identificate, ridicaţi unul şi întrebaţi-l pe copil a cui cămaşă sau bluză este. Dacă recunoaşte greu posesorul (corespondenţa între articolul de îmbrăcăminte şi persoană), folosiţi o fotografie a persoanei respective pentru a-l ajuta. Atunci când toate obiectele de îmbrăcăminte au fost recunoscute corect, repetaţi activitatea astfel încât copilul să devină sigur pe el.

Altă dată, luaţi câte un pantof aparţinând fiecărui membru al familiei şi vedeţi dacă poate să facă legătura cu numele persoanei al cărei pantof este.

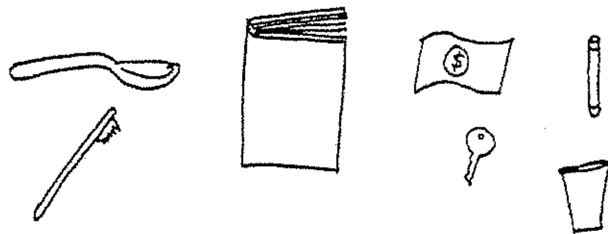
Ca o extindere a acestei activităţi, întrebaţi copilul unde stă o anumită persoană din familie la masă. Întrebaţi-l unde doarme fiecare persoană. Rugaţi-l pe copil să numească mâncarea preferată a fiecărei persoane. Copilul poate surprinde ceva deosebit în legătură cu fiecare membru al familiei. Încurajaţi-l şi lăudaţi-i orice pornire. Aceasta îl ajută să-şi creeze o bună imagine proprie şi un sentiment de siguranţă, care sunt foarte importante pentru copil.

Această activitate dezvoltă:

- *conştientizarea în continuare a lucrurilor membrilor familiei;*
- *îndemânarea de a potrivi obiecte prin asociere;*
- *îmbogăţirea vocabularului;*
- *abilitatea de a asculta;*
- *încrederea în sine.*

Doi ani - Săptămâna 47

La ce se foloseşte?

Faceţi rost de diferite obiecte care se folosesc în casă. Câteva exemple de obiecte care pot fi folosite în această activitate sunt: o lingură, o carte, un pantof, o ceaşcă, o periuţă de dinţi, un prosop, bani, o cheie şi un creion cerat. Discutaţi despre fiecare obiect atât cât simţiţi că este nevoie pentru a fi prezentat câte unul pe rând. Alegeţi unul dintre obiecte şi rugaţi-l pe copil să vă spună numele lui. Apoi, rugaţi-l să vă spună la ce se foloseşte. Continuaţi în acest mod până când copilul poate numi fiecare obiect şi poate spune la ce se foloseşte. Ajutaţi-l acolo unde simţiţi că este necesar.

Această activitate poate fi repetată în diferite momente în timpul unei perioade de timp mai îndelungate. Alegeţi obiecte diferite de fiecare dată când simţiţi că a devenit sigur pe obiectele folosite anterior. Dacă simţiţi că are nevoie de o clarificare în plus în legătură cu oricare dintre obiecte, discutaţi mai departe pentru a-i îmbogăţi cunoştinţele şi nivelul limbajului.

- *îmbogăţirea vocabularului;*
- *uşurinţa de a face raţionamente şi asociaţii de idei;*
- *conştientizarea faptului că obiectele au o utilitate;*
- *spiritul de observaţie;*
- *încrederea în sine.*

Doi ani - Săptămâna 48

Alimentele şi importanţa lor

Alegeţi câteva alimente pe care le veţi utiliza în această activitate. Selecţia dumneavoastră trebuie să includă o bucată de carne, un fruct şi o legumă. Produsele alimentare trebuie aranjate în modul următor. Tăiaţi o bucată de carne, de exemplu un hot-dog, în bucăţi de mărimea unei înghiţituri. Număraţi trei bucăţi de hot-dog. Număraţi trei bucăţi dintr-o legumă, ca fasolea verde. Tăiaţi o bucată dintr-un fruct sau folosiţi struguri. Număraţi trei bucăţi din acel fruct sau trei boabe de struguri. Copiii se distrează pipăind şi numărând cuburile de jeleu, ele fiind un mod uşor pentru un copil mic de a mânca jeleu. Poate fi folosit în locul unui fruct. Aranjaţi cele trei alimente alese în trei rânduri, de sus în jos. Trebuie să fie trei rânduri orizontale şi trei rânduri verticale: un rând de carne, unul de legume şi unul de fructe. Număraţi bucăţile din fiecare rând, astfel încât copilul să înţeleagă că sunt trei bucăţi din fiecare fel de mâncare şi trei rânduri.

Încurajaţi copilul să mănânce „în primul" rând o bucată de carne, în „al doilea" rând, o bucată de legumă şi în „al treilea" rând, o bucată de fruct. În timp ce copilul mănâncă alimentele, continuaţi să-i oferiţi carnea „în primul" rând, în „al doilea" rând leguma şi în „al treilea" rând fructul, până când toate bucăţile de alimente au fost mâncate. Folosiţi cuvintele „în primul" rând, în „al doilea" rând şi în „al treilea" rând, astfel încât copilul să înţeleagă ordinea acestor trei noţiuni.

Această activitate poate fi efectuată pentru a face mai interesant momentul mesei. Alimentele trebuie să fie variate, ca şi unele nou introduse. Recunoaşteţi alimentele pentru copil pentru ca el să-şi poată aminti numele lor. În timpul mesei, în loc să aliniaţi alimentele în rânduri, sugeraţi-i să mănânce o lingură plină de carne „în primul" rând, în „al doilea" rând - legumele şi în „al treilea" rând - fructele. Poate continua în acest mod până când toată mâncarea a fost terminată.

Ca o extindere a acestei activităţi, copilul trebuie să fie conştient de „prima" sa zi de naştere şi de cea „de-a doua" zi de naştere, care au fost deja aniversate. Cea „de-a treia" zi de naştere urmează să vină curând. Va avea atunci trei ani. Explicaţi-i ţinând un deget în sus şi spunând „prima". Faceţi la fel cu două degete în sus, spunând „a doua" şi „a treia", pentru a preciza cele trei aniversări.

Această activitate dezvoltă:

- *conştientizarea numeralelor „primul", „al doilea" şi „al treilea";*
- *o conştientizare mai mare a vârstei sale şi a zilei sale de naştere;*
- *capacitatea de a asculta şi a îndeplini comenzile;*
- *îmbogăţirea vocabularului (nume de alimente).*

Doi ani - Săptămâna 49

Trage cu piciorul!

Stabiliți o zonă nepericuloasă pentru copil pentru jocul cu mingea. Dacă nu este posibil, mergeți afară pentru această activitate. Stabiliți niște granițe pentru copil pe care să le utilizeze atunci când trage cu piciorul în minge. Dacă această activitate se petrece înăuntru, copilul poate da în minge până la o anumită mobilă. Dacă activitatea se desfășoară afară, mingea poate fi lovită până la un anumit copac sau stâlp.

Spuneți-i copilului să utilizeze numai unul dintre picioare pentru a trage în minge în zona desemnată. Trebuie să i se explice să nu lovească mingea prea tare, ci să controleze mingea lovind-o ușor cu piciorul, astfel încât mingea să fie condusă în zona dată.

Copilul trebuie să-și ia precauția să nu lovească mingea la întâmplare. Trebuie lovită cu piciorul controlat. Dacă o lovește la întâmplare, opriți-l și repetați comenzile.

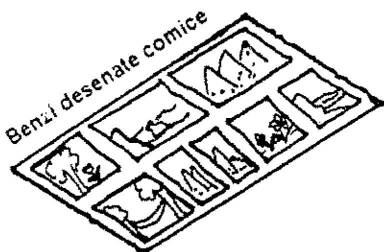
Atunci când copilul și-a perfecționat coordonarea motorie, numărați de câte ori trebuie să împingă mingea cu piciorul pentru a o aduce în zona desemnată. Repetați această activitate de mai multe ori și schimbați hotarele pentru a-i adăuga mai multă atractivitate.

Această activitate dezvoltă:

- *coordonarea ochi - picior (diferența dintre a lovi și a împinge);*
- *conștientizarea granițelor pentru atingerea unui scop;*
- *capacitatea de a asculta (pentru a număra loviturile).*

Doi ani - Săptămâna 50

Benzile comice

Alegeți o bandă desenată distractivă pentru copil dintr-o revistă pentru cei mici, cum este *Mickey Mouse*. Citiți-i-o copilului și explicați-i de ce ne vine să râdem (umorul) și ordinea evenimentelor comice. Recapitulați numeralele ordinale cu copilul, pentru a vedea dacă a înțeles ce s-a întâmplat în „primul" rând, în „al doilea" rând și în „al treilea" rând.

Tăiați imaginile benzii desenate separat. Amestecați-le și spuneți-i copilului să le pună în ordine. Copilul se va distra grozav în această activitate și va dori să o repete de mai multe ori.

Încurajați-l să repovestească istorioara și ajutați-l să se exprime frumos.

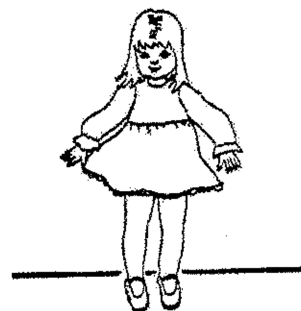
Lăsați-l să aleagă alte benzi desenate. Recapitulați povestea și ordinea de mai multe ori. Aceasta îi va clarifica semnificația unei succesiuni de evenimente și îl va ajuta să fie sigur pe repovestirea unei benzi desenate celorlalți membri ai familiei.

Această activitate dezvoltă:

- *capacitatea de a memora o povestire scurtă formată din evenimente succesive;*
- *îmbogățirea vocabularului;*
- *coordonarea ochi - mână;*
- *încrederea în sine;*
- *interesul față de reviste comice.*

Doi ani - Săptămâna 51

Tiptil...

Arătați-i copilului cum să meargă tiptil pe vârfuri și să cânte sau să spună ritmat următorul cântecel:

„Pâș, pâș, pâș, pe vârfuri pornim,
Pâș, pâș, pâș, pe vârfuri hoinărim.
Pe vârfuri prin casă-ncetinel,
Pâș, pâș, pâș, pe vârfuri ca un șoricel".

Folosiți o tobă sau o conservă goală de cafea cu capac de plastic și bateți ritmul cântecelului. Încurajați copilul să meargă pe vârfuri liniștit prin casă. Priviți și asigurați-vă că merge pe vârfuri, nu pe tălpile picioarelor. Atunci când spuneți cuvântul „șoricel", spuneți-i copilului să meargă și să se ascundă ca un șoricel de pisică. Dați-i ideea să se ascundă după o mobilă sau după ceva asemănător.

Pentru a-l găsi, chemați-l: „Șoricelule, unde ești?" Copilul trebuie să răspundă spunând: „Șșșș, sunt aici!". Pentru mai multă atractivitate, prefaceți-vă că îl căutați pe șoricelul liniștit. În timp ce vânați șoricelul ascuns, discutați despre cât de liniștit trebuie să fie un șoricel pentru ca o pisică să nu-l prindă. Atunci când ați găsit „șoricelul", mirați-vă cât de cuminte a fost și cu ce greutate l-ați găsit.

Încurajați copilul să meargă tiptil din nou. Verificați că merge pe vârfuri corect. Ajutați-l dacă este nevoie, deoarece unii copii au dificultăți de a-și ține echilibrul pe vârfuri. Poate că va trebui să exersați cu el mersul pe vârfuri pentru a-și